

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7211

Miercuri 4 ianuarie 1967

6 PAGINI — 30 BANI

OBIECTIVUL CENTRAL
IN 1967 RIDICAREA
CALITATIVĂ
A ÎNTREGII
ACTIVITĂȚI ECONOMICE

Din aceeași materie primă să obținem

o producție superioară de oțel

Față de 1966, producția de oțel va crește în acest an cu aproape 11 la sută — România va intra astfel în rândul țărilor cu o producție de peste 4 milioane tone oțel — iar de laminare cu circa 12 la sută, în condițiile largirii sortimentelor și îmbunătățirii nivelului lor calitativ. Creșterea importantă sînt prevăzute și la fontă, coace, tablă grosă, produse treflate, țevi, cărămizi refractare.

Problemele noului an nu sînt de loc ușoare, dar ele sînt pe deplin rezolvabile. După cum s-a subliniat la recenta Plenară a C.C. al P.C.R. și la sesiunea Marii Adunări Naționale, în cel mai scurt timp este nevoie să se realizeze rîmînerea în urmă în producția de oțeluri aliate și de calitate. Avînd în vedere, însă, progresul continuu al tehnicii și resursele oarecum limitate de materii prime indigene, este necesar ca, alături de creșterea producției de oțel, să ne orientăm mai mult spre fabricarea de oțeluri speciale, care determină o utilizare mai rațională a metalului în construcția de mașini și în celelalte ramuri ale economiei. Pentru realizarea acestei sarcini s-a întocmit un plan de măsuri care cuprinde acțiuni concrete începînd cu cercetarea, continuînd în toate fazele procesului de producție și pînă la consumator. În domeniul elaborării oțelurilor, în afară de cele două cuploare electrice de 50 tone intrate în funcțiune la Uzina metalurgică București, vor fi instalate noi cuploare electrice. Concomitent cu asigurarea funcționării lor în cele mai bune condiții, cu randamente înalte, eforturile deosebite se impun la prelucrarea corespunzătoare a oțelurilor aliate și carbon de calitate. De aceea, se prevede dezvoltarea și completarea ajustajelor și secțiilor de tratament la liniile de profiluri ușoare și mijlocii de la Combinatul siderurgic Reșița, la laminorul nr. 2 de la Brăila, precum și la liniile de 650 mm. de profiluri mijlocii, benzii și profile ușoare de la Hunedoara.

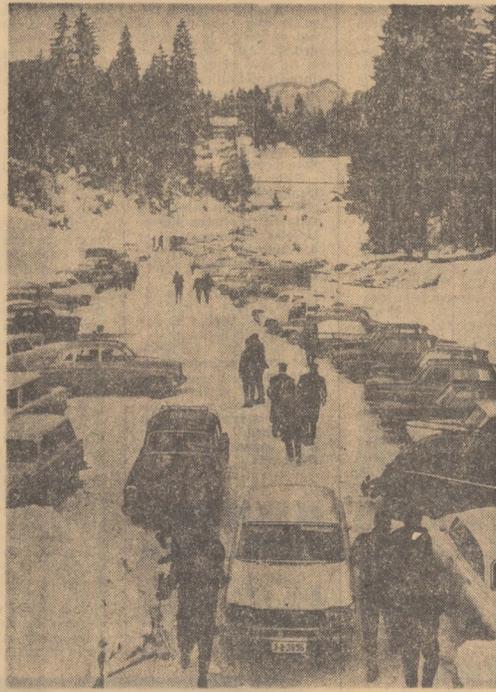
Nu este mai puțin adevărat că în fiecare din uzine și combinate sînt încă multe posibilități și rezerve de sporire a producției de oțeluri aliate. În alte țări există firme producătoare de oțeluri speciale a căror dotare nu depășește pe cea a multora dintre unitățile noastre. Rezervele constau mai ales în utilizarea cu randament maxim a instalațiilor și perfecționarea tehnologiilor de fabricație. La Hunedoara, la Reșița și în celelalte uzine siderurgice, în institutele de cercetări și proiectări, ca și în ministere, există cadre de

Ing. Ion MARINESCU
ministru industriei metalurgice

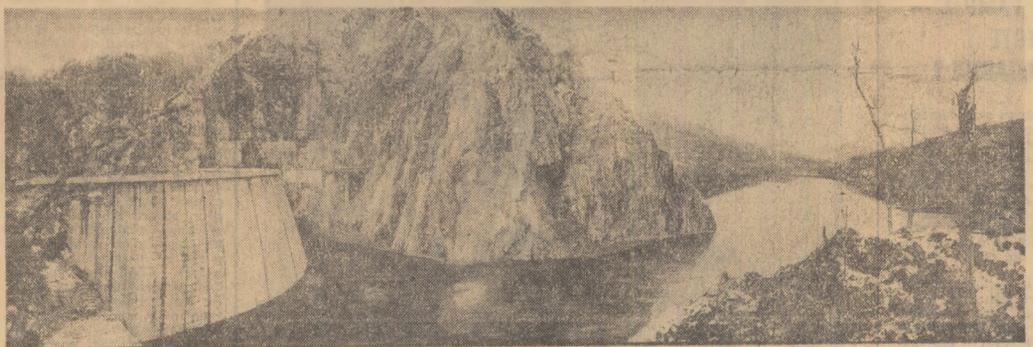
specialiști cu o bogată experiență. Ei trebuie să-și îndrepte mai mult eforturile spre introducerea în producție a cuceririlor științei și tehnicii moderne, spre generalizarea experienței proprii avansate. Avem în vedere acele metode — pornind de la elaborarea oțelurilor și terminînd cu finisarea lor — care să asigure creșterea mai accentuată a proporției oțelurilor aliate și de carbon de calitate, asimilarea unor noi mărci

de oțeluri cu caracteristici superioare, concomitent cu îmbunătățirea continuă a calității la mărcile de oțel aflate în fabricație. Începînd din acest an, se va trece la asimilarea în fabricație a unor sortimente noi, între care oțeluri pentru prăjini de foraj la mare adîncime, oțeluri inoxidabile și refractare, țevi trase din oțeluri aliate, table pentru diferite utilizări. Se va avea în vedere, totodată, laminarea într-un sortiment mai bogat și într-o proporție sporită a profilelor din oțeluri slab aliate, cit și producerea de oțeluri cu proprietăți fizico-mecanice constante.

(Continuare în pag. a III-a)

„Avalanșă” de turiști la Clăbucel-Predeal. Foto: I. Herteg

ANCHETA SOCIALĂ

„PATER FAMILIAS” — sensuri și nonsensuri —

Ion C. de pe magistrala Nord-Sud venea acasă întotdeauna spre miezul nopții, făcea scandal, își lua la bătaie nevasta, salariată și ea, dacă aceasta nu se scula din somn să-i dea de mîncare, își amenința și teroriza copiii care se trezeau buimăciți și îngroziiți. Rudele, vecinilor interveneau uneori, dar Ion C. respingea orice sfat, răspunzînd furios

că nimeni nu are voie să se amestece în viața familiei, deține din moștenirea dreptul de viață și de moarte asupra membrilor ei. Iată că se găsea cineva care avea pretenția să invie străvechii principii „pater familias”. Numai că principiul acesta, mai vechi de 2000 de ani, care asigură pentru „capul familiei” o pu-

tere absolută, fără limite, presupunea — implicit — și datoria de a asigura existența materială a soției și copiilor, de a-i proteja, de a-i crește și educa, de a fi în permanență un exemplu, mai ales pentru cei din urmă. Tocmai de aceea o sculptură antică aflată la Louvre și simbolizînd un asemenea „pater”, prezintă imaginea unui bărbat puternic în brațe demonstrativ, cu mîndrie, dar și cu o incontestabilă atitudine de protecție și grijă.

COPILII ÎȘI JUDECĂ PĂRINȚII

S-au scurs mii de ani. O dată cu dezvoltarea societății, în cadrul familiei s-au produs modificări importante. Femeia a căpătat drepturi egale cu bărbatul, nu înjumătățindu-le pe ale acestuia, ci contribuind deopotrivă la îndeplinirea principalelor răspunderi familiale. Copiii deschid ochii lor mirați asupra lumii cu aceeași curiozitate și înconștientă ca și acum cîteva mii de ani, avînd aceeași nevoie de sfaturile înțelepte ale părinților, de protecția și de exemplul acestora.

Asadar, copiii de azi au aceeași imensă nevoie de un cadru familial propice ca și cei din alte vremuri. Pe de altă parte sentimentele filiale, ca și cel matern și patern, își confirmă de asemenea caracterul lor veșnic. Numai că aceste sentimente s-au

nuanțat, s-au diversificat. Auzim deseori: „Îmi iubesc și îmi respect tatăl pentru că...”. Aceasta înseamnă că părinții trebuie să admită că sînt judecați nu numai de opinia publică ci și de copiii lor. A dispărut oare prin această autoritate și prestigiul de odinioară a părintelui — cum se lamenta Ion C.?

Nicidecum — răspund pedagogii. În cele mai multe cazuri, relațiile dintre părinți și copii sînt aceleași. Numai că desfășurîndu-se într-un cadru mai firesc, ele fac ca autoritatea și prețuirea să nu poată fi dobîndite decît dacă sînt meritate, justificate. De altfel, dintoarcerea, așa s-a creat adevărată autoritate.

Ne sosesec la redacție zeci de scrisori care ne vorbesc de mari familii, deosebit de armonioase. Copiii, care au parcurs drumuri din cele mai diferite și sînt azi, la rîndul lor, capi ai unor familii mai tinere, găsesc răgazul necesar să ne scrie despre rolul uriaș pe care l-au avut în existența lor cele învățate, deprinse, văzute, simțite în propria familie, principii care sînt dovedite în continuare valabile.

O asemenea scrisoare este cea a lui Aurel, unul dintre cei opt copii ai familiei Precup din comuna Botești, regiunea Iași.

Natalia STANCU
(Continuare în pag. a II-a)

În ziarul de azi
■ De amicitie
■ CAPACITATEA DE ADAPTARE A OMULUI LA FRIG
■ Pete care nu se șterg cu guma

Emulația locală

Aproape nu există om care, conversînd — în tren, pe stradă, într-un cerc de amici, cu colegii de subțică — să nu se înfățișeze atunci cînd în discuție survine ca subiect ceva despre satul sau urbea sa natală, despre raionul sau regiunea de obîrșie. Îmi amintesc că, elev fiind, mă întrecam cu un coleg (el era din Rîmnicu Sărat, iar eu din Buzău) pe următoarea temă: cine găsește mai multe personalități originare din orașul său. Nevinovata dispută s-a încheiat cu un conflict (care ulterior ne-a făcut să ne întâlnim prietenia), cînd am ajuns la Aristide Demetriade. El susținea că este din Rîmnicu Sărat, eu din Buzău. Mai tirziu am aflat adevărul: marea actor, memorabil interpret al lui Hamlet, s-a născut în comuna Valea Raței, județul Rîmnicu Sărat, dar a învățat oțivă ani la Buzău. Dreptele avea, deci, fiecare în felul lui. Amîmîntul nu are vreo semnificație, cum se obișnuiește a se spune, majoră, fiind pur și simplu un amănunt; dar el dezvăluie o formă de mîndrie locală, caracteristică nu numai copiilor.

Patriotismul local, ca formă de exprimare a unor sentimente sănătoase, de emulație și ambiție creatoare, a rodit în cultura românească acele monograme de orașe și regiuni, pe care cu multă bucurie le-am saluta și astăzi, de ar apărea mai frecvent; a nă-

scut inițiative în învățămînt, presă, teatru, muzică, artă plastică, inițiative concretizate în instituții locale, devenite apoi bun al întregului popor. Să mai amintim ce forme înălțătoare și e-

altora, nu are nimic comun cu încapățînarea de a considera istețimea ca monopol al locuitorilor: alții pe malul drept — sau stîng — al cutărui etc. Orînduirea noastră de astăzi întărește temerile sentimentului de mîndrie pentru cei care trăiesc și lucrează într-o colectivitate, oricît de mică (întreprindere, instituție, atelier, brigadă de cîmp etc.). Din mîndria aceasta se naște simțul de răspundere tot mai dezvoltat, care are ca urmări realizarea unor produse superioare, ambiția de a fi mai buni decît vecinii, dorința de a se face cunoscuți în toată regiunea ori în toată țara, ori chiar și pe te hoteare, prin roadăle minții și ale mînilor, prin hărnicie, talent, iscusință.

Nu este firesc a bravoveni să se laude cu autocamioanele pe care le produc, cei din Slatina cu aluminiul, gălățenii cu vapoarele? Care nu constituie o sursă de mîndrie pentru clienții ori timisoreni faptul că încălămînțea produsă la Cluj și Timișoara este mai călătorească decît cea produsă în alte locuri? Și n-ar fi bine ca și fabricile din celelalte orașe să-și propună să le întrecă pe cele de la Cluj și Timișoara în calitate, fantezie, bun gust?

Mihai FLOREA
(Continuare în pag. a V-a)

Plecarea delegației P. C. R. la Congresul al XVIII-lea al P. C. Francez

Marți dimineața a plecat spre Paris o delegație a Partidului Comunist Român, formată din tovarășii Vasile Vilcu, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., și Ion Teoreanu, șef de secție la C.C. al P.C.R., membru supleant al C.C. al P.C.R., care va participa la lucrările Congresului al XVIII-lea al Partidului Comunist Francez.

Vlad, șefi de secție la C.C. al P.C.R. Andrei Stefan, prim adjuncț de șef de secție la C.C. al P.C.R.

La sosirea pe aeroportul Bourget din Paris, delegația C.C. al P.C.R. a fost întâmpinată de Paul Laurent, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.F., și de alți activiști ai P.C.F. Au fost prezenți, de asemenea, erau prezenți Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, Ștefan Birlea și Vasile

La sosirea pe aeroportul Bourget din Paris, delegația C.C. al P.C.R. a fost întâmpinată de Paul Laurent, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.F., și de alți activiști ai P.C.F. Au fost prezenți, de asemenea, erau prezenți Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., Ghizela Vass, Ștefan Birlea și Vasile

MANEVRELE LUI „UNION MINIÈRE” ȘI INTERESELE POPORULUI CONGOLEZ

Un domn elegant lesea într-o dimineață furtos din clădirea guvernului congolez. Ziaristii care-l așteptau au fost expediți printr-un gest scurt: „N-am timp de intervenții domnilor. Vine furtuna”. A trîntit ușa „Mercedes”-ului care-l aștepta și a dispărut. Era baronul Lambert, administrator al „Companiei du Haut Katanga”, deținătorul pachetului de acțiuni al vestitului concern „Union Minière”. Furtunile tropicale însoțite de fulgere și trăsnete încep în capitala Congolezului (Kinshasa) la ora prînzului. Dar nu la acestea se refera furtosul baron. Furtuna se pregătește în re-

lațiile dintre guvernul congolez și „Union Minière” — remarcase a ziarist France Presse. Guvernul congolez îndrăznește să dezvăluie cîte ceva din afacerile verzoase ale „monstrului cuprului” — Union Minière. „Pene toto”

Primii europeni veniți în Congo au simțit un vițu interes prin însemnările lor despre jungla congoleză pe care o denumeau „jadul verde”. Dar interesul pentru peripețiile exploarațiilor s-a diminuat destul de repede, căci ceea ce congolezii denumesc „pene toto” („lăcomie de câștig”) a eclipsat importanța descoperirilor geografice. Mirosul diamantelor (provincia Kasai), al fobuloaselor zăcămintelor de cupru, zinc, cobalt, uraniu (provincia Katanga), al bauxitei (regiunea Soubi) a alțat apetiturile. „Sub fiecare metru pătrat de pămînt congolez există comori neînnumerate”, scria la începutul secolului unul din constablierii corașoni de la Bruxelles. Iar pămîntul congolez avea să devină „proprietatea personală” a regelui belgian Leopold al II-lea.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Lăurențiu DUȚĂ
(Continuare în pag. a VI-a)

ÎN LABORATOARELE „TIMPULUI PROBABIL”

„Cerul va fi variabil, mai mult acoperit... Vremi rece la început, apoi în încălzire ușoară și treptată... În mii de puncte de pe întreg cuprînsul țării — pe aeroporturi, în unitățile agricole, pe stațiile de construcții etc. — prognozele meteorologice sînt astăzi utilizate ca autentice instrumente de lucru. „Că” înădătu zborul fără primejdie al navelor aeriene, egalitatea și organizarea judicioasă a lucrărilor, preîntîmpinarea stricăciunilor și pagubelor provocate de intemperii.

O prognoză meteorologică este, la ora actuală, sinteză a unor complicate combinații ce se efectuează în „epurabilele” și „retortele” vaselor laboratoare ale timpului probabil. Din zeci de date privind direcția vînturilor, umiditatea, presiunea atmosferică și alte fenomene ale vremii se conturează hărțile sinoptice care dau posibilitatea elaborării aceluși mult așteptat „bulletin meteorologic”. Care sînt progresele realizate în ultimul timp în această direcție? — Iată întrebarea — cu care ne-am îndreptat spre Institutul meteorologic de la Băneasa, instituție care îndrumă și centralizează cercetările meteorologice și elaborarea prognozelor pe întreg cuprînsul țării.

Un element esențial, indispensabil sintezei de care aminteam mai sus, este recepționarea precisă și operativă a datelor privitoare la starea timpului în diferite părți ale globului și, îndeosebi, în zonele apropiate de țara noastră. Pentru înlesnirea acestei importante operații s-a dat recent în folosință o stație de emisie-recepție prin radiotelefonie, care permite să se recepționeze din țară în trei ore date colectate de la circa 400 de stații meteorologice din Europa, Oceanul Atlantic și bazinul Mării Mediterane, iar de două ori în decurs de 24 de ore — date colectate de la un număr similar de stații din

Victor BIRLADEANU
(Continuare în pag. a V-a)

Barajul și lacul de acumulare al Hidrocentralei „George Gheorghiu-Dej” de pe Argeș. Foto: Ct. Vintilă

În construcție:
Laminorul Bluming de 1300 mm

La Combinatul siderurgic de la Hunedoara au început lucrările de construcție a unui nou agregat siderurgic — laminorul Bluming de 1300 mm. Constructorii hunedoreni toarcă în prezent fundațiile halei care va adăposti gigantul laminor, efectulnd concomitent lucrări pentru aprovizionarea cu apă, canalizare, drenări și pentru trasarea căilor de acces. Pe șantier au fost create din timp condiții pentru ca lucrul să se poată desfășura normal în tot timpul iernii. În 1968, cînd noul obiectiv al cincinalului va fi dat în exploatare, capacitatea de laminare a Hunedorei va spori de peste 1,5 ori față de aceea a actualului laminor Bluming. (Agerpres)

Telegramă

Excelenței Sale generalului NE WIN
Președintele Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane
RANGOON
Cu prilejul celei de-a XIX-a aniversări a independenței Uniunii Birmane, am deosebită plăcere să transmitem, în numele poporului român, al Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și al meu personal, cordiale felicitări și cele mai bune urări de sănătate și fericire pentru Excelența Voastră, de progres continuu și prosperitate pentru poporul Uniunii Birmane.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Noi construcții sanitare

În anul care a trecut au fost date în folosință spitalele din Suceava și cel de BgII pulmonare din Baia Mare, ambele însumând 825 de paturi, precum și policlinici în București și în alte localități. În această construcție de înaltă calitate de neuro-psihiatrie din Gârzița, cele de oftalmologie și neurologie din orașul dr. Petru Groza și Jbeal, sanatoriile TBC din Poiana Mare și Florești, având o capacitate totală de peste 2.300 de paturi, precum și policlinicele din Hîrșova, din zona industrială a orașului Iași și cea universitară din aceeași localitate.

Baza materială a ocrotirii sănătății se va îmbogăți în continuare și în cursul acestui an, când vor fi terminate unele spitale din Hunedoara și Sibloc, cu o capacitate de peste 1.000 paturi, precum și policlinicele din Slatina, Pitra Neamț, Turmă Măgurele și Tr. Severin. În curs de execuție se află construcțiile spitalelor din Caransebeș, Craiova, Constanța, Pitești, Baia Mare, de pediatrie din Iași, complexul sanatorial din Hercules, care vor însuma circa 4.000 de paturi. Vor fi deschise șantierul policlinicilor din Rupea, Huedin, Bistrița și Mangalia.

În lucrările de proiectare și execuție s-a ținut seamă de progresul realizat pe plan mondial, precum și de necesitățile actuale ale medicilor. O atenție deosebită se acordă mării gradului de confort prin realizarea de camere cu maximum patru paturi, cu instalații de semnalizare optică și acustică între bolnavi și personalul medico-sanitar, precum și cu grupuri sanitare proprii. Sînt prevăzute la noile spitale secțiile bine delimitate pentru diagnostic și tratament, încăperi de zi pentru bolnavi sau pentru primirea vizitatorilor.

Soluția adoptată în construcții este de monobloc, ceea ce permite o circulație redusă și o grupare mai corespunzătoare a încăperilor și sălilor pe funcțiuni. În finisarea interioară sînt folosite materiale noi, ușor de întreținut.

(Agerpres)

Vie activitate în portul Constanța

Ultimele zile ale anului 1966 și primele din acest an au consemnat o vie activitate în portul Constanța. Se află la dane zeci de nave românești și străine care încarcă și descarcă mărfuri. În luna decembrie pînă pe 31 martie a fost în desfășurare cea mai importantă cantitate de produse românești: instalații de foraj, autocamioane și piese de schimb auto pentru R. P. Chineză, truse de sudură, mașini de găurit și ferăstrăie germane pentru Turcia, rulouri compresoare și aparatură sîntic pentru Japonia, carbid pentru Arabia Saudită, covoare de tip oriental și instrumente muzicale pentru Anglia, sodă acustică pentru Egipt și altele.

Flota maritimă comercială a transportat în anul 1966 pe mări și oceane cu aproape 400.000 tone mai multe mărfuri decît în 1965.

Se umplu sticle cu fructoza

(Urmare din pag. 1)

Ni se vorbește în ea despre condițiile grele în care a muncit tatăl, Constantin, pentru a-și întreține familia, despre dăruirea mamei care făcea din noaptea și pentru a face față gospodăriei, despre tactul și inteligența cu care cei doi și-au ajutat și sfătuit copiii în momentele de cumpănă, despre mulțumirea și bucuria pe care o încearcă amîndoi, azi, la 68 și 63 de ani, văzîndu-și copiii învîrtînd ori așezîndu-se la casele lor, capabili să-și chișteze cu cinste existența.

Dar iată și o altă scri-soare: semnatul, care a avut de suferit ei însuși de pe urma felului cum a fost organizat în propria familie, își deplînge fratele mai mic, pe Negai Ion, elev în clasa a VII-a. Acesta nu prea are timp să se ducă la școală și nu se poartă suficient de respectuos cu mama lui. De ce își permite Ion — decamdată inconștient — lucrul acesta? Pentru că el se bucură de complicitatea tatălui său, cu care întreține relații „amicale”, fiind împreună, picior peste picior, bind u-neori și hoinărind braț la braț prin sat.

Unele relații cuprind implicit acuzații din cele mai grave care tin de încălcarea răspunderii fundamentale ale unui părinte: de a asigura liniștea, dezvoltarea normală, echilibrul firesc al copilului care, mai ales la un moment dat, traversează o vîrstă critică. Este greu și nici nu urmărîm să facem o distincție categorică. În orice caz, mulți dintre cei cu care am vorbit și care nu beneficiau de un climat favorabil în familie, făceau un reproș mai direct sau mai ocolit tatălui.

— Tata a plecat de acasă. Ne trimite 400 lei pe lună. Dar nu vrea să spună nici măcar în ce oraș se află (Radu și Sandu I, 11 și 9 ani — din Făurei).

— Tata ne-a alungat pe mine și pe măică-mea și a adus în casă o persoană străină (Cornelia C. — 16 ani, din București).

— Tata vine u-neori beat, injură și lovește fără motiv pe mama, repezindu-se u-neori și la noi. Ne refugiem u-neori în pițamale, vară, iarnă, prin vecini. Și asta se în-tîmplă de cînd mă

știu (Mihal S. — 12 ani, din București).

Cît de departe sînt acești părinți de acea sferă altă de cuprinzătoare și nuanțată a grîșilor și îndatoririlor părintești! Cît de mult contrastează cu imaginea consacrată a părintelui care își ocroteste și sprînză copiii, comportările acestor oameni egoiști, lași și brutali, care își măsoară forțele pe trupurile plîpînde ale propriilor copii! Actele lor, acte ale unor infractori sociali, vorbesc de dispariția unui sentiment fundamental, sentimentul patern — semn de adîncă dezumanizare.

Nu se poate să nu fac o legătură între comportarea lui Florian S. de 15 ani, din București — trimis o vreme la o școală de reeducare — și atitudinea tatălui său care o gelozie maladivă, o brutaliza deseori pe măică-sa, făcînd scandal din nimic. Și, de asemenea, nu poți să nu faci legătură între comportarea lui Constantin V. tot din București care își vinde hainele și a fost eliminat de 5 ori din școală — de cîteva ori pentru agresivitatea vădită față de profesori — și faptul că are un tată brutal, scandalagiu, neglijent și o a treia mamă vitregă. Am semnalat prin aceste exemple cîteva situații extreme mai rare, pe care le-am dorit înălturate cu desăvîrșire.

CONFLICTELE MĂRUNTE ȘI TEMPORARE DIN FAMILIE — ASPECTE NEGLIJABILE ?

Anularea sau degradarea sentimentelor de prețuire și afectiune reciproce creează în familie un climat care afectează dezvoltarea firească a personalității copiilor.

Transcriem părerea tovarășii Vasilescu Fatîi, dirigîntă la o școală generală din raionul 23 August:

— La cel mai mult elevi cu dificultăți la învățatură am descoperit u-neori mai tîrziu decît era poate necesar — din cauza marilor lor tensi și dis-cerții — că aveau familii dezorganizate. Părinții

nici nu-și dau seama cît de intens participă copiii la toate momentele familiare, inclusiv la încordările care apar. Nici nu își dau seama cît de tare în-fluencează asemenea ten-siuni viața și chiar concepția despre viață a copiii care între 16 și 19 ani se găsesc la o vîrstă critică. Am aflat într-o zi de la o elevă cu ochii înroșiți de plîns că tatăl ei a părăsit casa. După o vreme a venit singură și mi-a spus: „Știi, tata s-a întors!” Părea împăcată, dar pe chipul ei se săpase deja o cută.

Este un lucru știut: transmitînd cunoștințe variate, școala nu urmărește numai dezvoltarea cunoș-tințelor intelectuale ci și a resurselor de sensibilitate și afectivitate a elevilor.

— Și, desigur, ea ar trebui să o facă și mai intens ținînd seama de solicitarea altă de multilaterală a familiei moderne. Dar școala ar trebui să facă un lucru constructiv atunci cînd mediul familiar acționează în sens in-vers — constata tovarășii I. Moceanu, director al școlii generale nr. 85 din București.

SĂ NU RĂMÎNEM DATORI COPILOR

Copiii reacționează, desigur, diferit la lipsurile și slăbiciunile educative ale părinților. Unii suferă în modul cel mai adînc consecințele lor nefaste

(mai ales cînd acestea sînt încălcări grave ale vîlții de familie), alții profită de ele, chiar și de cele mai mărunte și aparent neglijabile, pentru a se sustrage propriilor lor datorii. Ei exploatează o dezorganizare temporară sau mărunță a familiei vrînd să-și creeze acoperiri pentru propriile lor greșeli, care, de fapt, nu pot găsi nici un fel de justi-ficare. Situația este extrem de tristă, așa cum spunea tatăl înrîndului Constantin C., cîtat mai sus, care își vindea hainele — acuzîndu-și părinții că-l țin dezbărat — pentru ca să-și strîngă bani de mașină.

Alți copii, dimpotrivă, cu o forță neobișnuită se ridică chiar deasupra celor mai mari neplăceri familiare, le înfruntă cu ție, animați poate și de dorința de a se desprinde cît mai ireversibil de ele.

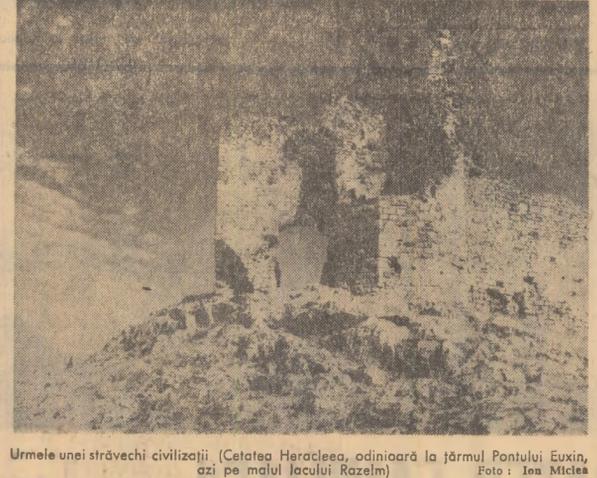
— Mai deunăzi o elevă de 16 ani a avut o ieșire neobișnuită de nervozitate în timpul orei de clasă. Am aflat că e-levea stătea de mai multe zile prin vecini, că fugea de-acasă pentru că măică-sa voia să o mîrșite cu sîla, ca să poată convingea mai departe în doplînă armonie cu cel de-al doilea soț. (Cred că ar fi necesar de discutat o dată și despre responsabilitatea acestor părinți, care ar trebui să se lupte ca să dezică porocia de vitregii). Am intervenit — și nici nu știu ce bine învață această fată dinică să ab-solve școala, ca să nu mai fie la discreția hotărîrilor

neasbuite ale părinților — ne spune pedagogă Ileana Marinescu.

Este vorba aici, desigur, de cazuri în care mentalitatea socială, personalitatea precoce și superioară a copiilor, acționînd, înlocuiește pe părinți, găsînd calea cea mai demnă de urmat. Este însă trist că sînt copii de la care se cer eforturi a-fite de mari. Comportarea lor este, chiar dacă ei nu o urmăresc, un vot de blam pentru părinți.

Poate tocmai de aceea, societatea, prin legile ei, intervine direct în viața unor familii, ne spunea tovarășii Valentina Diaconescu, asistentă socială șefă la Sfatul popular 16 Februarie. Serviciile de asistență socială, forurile educative au nu numai permisivitatea dar și dator-nia de a interveni în fa-miliile în care există man-ifestații ale unei dezor-ganizări familiale ce ar turbura existența firească a copiilor.

Milităm, însă, pentru o mobilizare și mai energică a tuturor forțelor, pentru o activizare în acest sens a întregii opinii publice capabilă să re-amintească cu promptitudine una dintre părinții de sarcinile lor foarte vechi pe care le cunoaște și străvechii „pater familias”. Nu ce-l invocă de Ion C., care știa numai să mulțumească viața copiilor și să și formuleze preten-țiunea unei autorități absolute.

Urmele unei străvechi civilizații. (Cetatea Heracleea, odinioară la țărmul Pontului Euxin, azi pe malul lacului Razelm). Foto: Iona Micles

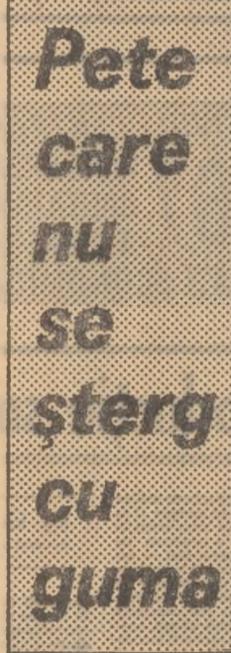

a și manualele, rechizitele constituite „nele-te” de neînlocuit nu numai în procesul de instruire a elevilor și studenților, ci și în ac-tivitatea unui mare număr de oameni de cele mai diferite profesii și vîrste. Unele rechizite de producție românească au ajuns să rivalizeze ca aspect și caracteris-tici tehnice cu cele produse în țări cu vechi tradiții în această indus-trie. În ultimii ani rechizitele noastre școlare prezentate la diverse expoziții și târguri internaționale au fost bine apreciate.

Subliniind aceste realizări, ne în-trebăm totuși în numele multor e-levi, studenți, profesori și părinți cu care am stat de vorbă: oare fată de cerinte ca și față de posibilități este întru totul co-respunsătoare calitatea rechizitelor trimise în ma-gazine?

Creioanele. In-contestabil, în pro-ducerea lor s-au făcut importan-te îmbunătățiri. Complet modernizată, fabrica de creioane din ca-drul I.P.R.O.F.I.L. „Republica”-Sibiu a trecut în ultimul an în paleta calităților 47 de sor-turi noi; au fost schimbate rețelele creioanelor colo-rate și copiative; a fost înălțată cu încă 8 trepte și scara durităților la creioanele pen-tru desen artistic și tehnic — de la 6 B la 9 H. Din păcate însă, lip-sesc mai vechi a-nulează în bună parte pozițiile cu cerite. „Lemnul creionului — se impută adesea — opune prea mare rezistență la tăie-re”. Să fie vorba de vreo taină greu de delectat? În fond, pentru rezol-vere unor asemenea probleme există un institut de cercetări al Ministerului Economiei Forestiere. S-a ocupat INCEF-ul de soluțio-narea lor? Da. Numai că se îm-piinesc... 14 ani de cînd a înscris în planul său de cercetări tema „Ameliorarea lemnului de tel ne-cesar creioanelor”, dar ea n-a fost rezolvată nici pînă astăzi. Ce mă-sura a luat ministerul? A mai a-dăugat în planul de asistență teh-nică al institutului încă o pro-blemă — „Îmbunătățirea calității împregnării lemnului pentru cre-ioane” — dar, pe la jumătatea a-nului trecut, le-a scos din plan pe amîndouă.

În discuție este și calitatea mi-nelor la unele creioane, în spe-cial la cele colorate, care zgîrie și se rup ușor la ascuțire. Cum se explică aceste lipsuri? Să ne o-prim asupra modului în care se efectuează controlul calității. Se ia un creion și se scrie cu el. „Așa e regula” — mi s-a spus. Facem lectura STAS-ului. Într-adevăr, toate probele de control ale mine-lor sînt prevăzute a se face „or-ganoleptic”, adică cu ajutorul... sim-țurilor. Bunăoară, pentru proba de „alunecare a minei la scriere”, se indică următoarea „metodă”: se trag linii (cu mina) cu viteze și apăsări diferite și se observă

Sfîrșurile și cre-loanele mecanice lucrate la „Fla-mura roșie”-Sibiu si-au câștigat în-crederea publicu-lui larg, colectivul fabricii perseve-rînd, prin aplica-rea unor soluții ingenioase, de li-nia îmbunătățirilor altă a aspectului cit și a funcționa-lității. Pe plată întinșim însă și alte mărci de stilou-ri, în majorita-te realizate de in-ventorierii ale in-dustriei locale. O parte sînt produse de „Chimica”-Cluj, o întreprin-dere căreia com-erțul îi refuză u-neori chiar și a-hicunoscutul și demodatul toc. O cantitate și mai mare se produce la H.R. Sibiu. Ca-litatea acestor stilou-ri? Despre stilou-mele 4.000 de bu-căți știm că s-au născut mai scurte cu 5 mm decît norma internă.

Directorul fabricii ne asigură că por-tiile de rechizite — ultimul tip denumit „Dumbrava” sînt excelente. Si, ca să ne demonstre-ze cele spuse, scoate din buzun-ar propriul stilou, lăsa-molozul. Și, din vorbă-n vorbă, jese la iveauă principala cauză a deficiențelor la acest produs: întreprinderea este profilată pen-tru spalieri necesari susținerii vieții de vie, garduri prefabricate cărămizi și chiar săpun de rufe. De ce nu este extinsă ac-tivitatea de rechizite — deci și de stilou-ri — a întreprinderii „Fla-mura roșie”, unde există și tradiție, și oameni de specialitate cu o bog-ată experiență? Din cauza calită-ții, comerțul a fost nevoit să con-tracteze pentru 1967 mult mai pu-ține stilouri și pixuri decît în 1966. Sînt încă multe alte rechizite școlare care, din pricina slabei calități, sînt refuzate de comerț sau stau nevândute în rafturi. Com-parurile și raportoarele produse de I. O. „Metalurgica”-București sînt încă la nivelul prezentării lor din 1950. Ascuțitoarele furnizate de I.O.I.L. „Metal-lemn”-Oradea, pe lîngă faptul că nu ascuțesc un aspect puțin atrăgător, pennele executate la I.P.R.O.F.I.L. „Tehnolemn”-Timișoara, ca și gumele de la „Dermatina”-Timișoara, nu-și găsesc de ani de zile un format și o prezentare corespunzătoare.

Din discuțiile purtate cu nume-roși specialiști a reieșit că principala greutate în realizarea unor rechizite de bună calitate constă în modul defectuos de orga-nizare a producției acestor artic-ole. Într-adevăr, rechizite școlare fabrică aproape 40 de întreprin-deri ce aparțin de 6 ministere! Este limpede că o asemenea dispersare stînjenește orientarea producției de rechizite potrivit concepției u-nice, care să țină seama de necesi-tate de cerințele reale ale consu-matorilor. Așa cum am văzut, se pare că rechizitele sînt tratate cu indiferență. Ministerul Industrial Chimice, de exemplu, a fost solici-tat în repetate rînduri să coor-doneze cel puțin producția rechiz-izelor confecționate din hîrtie care se realizează în 14 fabrici, majori-tatea aparținînd acestui ministere, dar concret nu s-a realizat nimic.

Apare evidentă necesitatea ca factorii de care depinde producția de rechizite să analizeze diferen-țele aspecte pe care le ridică per-fecționarea acestor articole de lar-gă folosință, ca și numeroasele so-luții practice propuse în acest scop cu diferite prilejuri, pentru a se răspunde tot mai bine exigențelor cumpărătorilor.

Nicolae BRUJAN

CAPACITATEA DE ADAPTARE A OMULUI LA FRIG

Convorbire cu dr. Bernard BARHAD, director adjunct științific al Institutului de igienă-București

Ventura iernii este totdeauna anticipată de plecarea păsărilor căldătoare. Ele străbat sute și mii de kilometri numai pentru că n-au reușit, în sute și mii de ani, să se aclimatizeze și să crească în timp ce copiii — cu cîteva luni în urmă fericiți sub razele soarelui de cupur — așteaptă ninsoră ca pe un dar prețios. În convorbirea avută cu dr. Bernard Barhad, ne-am propus să examinăm adaptabilitatea omului la frig, mai ales că de cîteva zile buletinul meteorologic anunță „temperatură în scădere” pe întreg cuprinsul țării.

— Ultimii ani ne-au furnizat cîteva cazuri limită de rezistență la frig. Iată două dintre ele: Vickie Davies, o fetiță în vîrstă de doi ani din Marshalltown (S.U.A.), a fost expusă accidental la o temperatură de —18°. Cînd a fost găsită, temperatura sa internă coborîse la numai 30°. Au fost necesare două ore și jumătate pentru a fi readusă la temperatura de 37°C. În anul 1958, un grup de fiziologi americani și norvegieni a descoperit că indigenii din Australia trăiesc adesea goi în deșerturile unde noaptea temperatura scade sub 0°. Umil-tor este faptul că noaptea acești oameni intră în hibernație, la fel ca ursul sau marmota în timpul iernii. Metabolismul lor scade cu 30—40 la sută, iar temperatura cu 2—3°. Cercetările științifice efectuate pentru descifrarea mecanis-mului de adaptare la temperaturi scăzute au căpătat actualitate o mare amploare în legătură cu necesitatea de a se găsi posibilități de creștere a rezistenței organis-mului la frig. Studiile au arătat că prin adaptarea organismului, frecvența îmbolnăvirilor din pricina frigului scade în mod evident (se cunoaște robustețea și numărul

ferența de temperatură dintre corpul nostru și aerul înconjurător. Ca urmare a unor legi fizice binecunoscute, pierderea de căldură scade simțitor.

— Are buna adaptare la frig vreo legătură cu alimentația?

— De remarcat că iarna, nevoia de lichide se măsoară foarte mult. Aceasta se datorează faptului că organismul nu mai pierde prin evaporare decît foarte puțină căldură. Pe de altă parte însă, crește necesitatea de hrană; așa se explică consumul mare de grăsimi și, în general, mesele mai bogate. Este de fapt o consecință a creșterii metabolismului.

— Ce se înțelege prin căldura organismului?

— Este de fapt vorba de un antrenament al corpului la condiții meteorologice. Ca orice antrenament, se face în timp. Cu cît se începe de la o vîrstă mai timpurie, așa spune chiar din copilărie, cu atît mai bine. Totul trebuie făcut metodic. Pentru a se ajunge la starea de călire este necesar ca organismul să stea sub influența temperaturilor scăzute timp cît mai îndelungat, însă în mod treptat: se vor face dușuri, începînd cu apă la temperatura camerei și treptînd cu apă rece și zilnic frecții cu prosopoe ude. În acest fel funcțiile de termoreglare se vor acomoda cu reacțiile la frig, iar rezistența organismului și capacitatea de muncă vor crește considerabil. Iată de ce este o mare gre-seală de a înfolfii copiii.

— Se spune de obicei că frigul este mai pu-tin nociv decît curentul. Care-i explicația?

— Nu grosimea îmbrăcămîntei ne ține de cald, ci numărul de straturi pe care îl interpunem între organism și mediul exterior. S-a constatat că cei ce nu se îmbracă cu haine groase, dar posedă mai multe straturi de vestimente subțiri, sînt mult mai bine apărați de frig. Aceasta se explică prin faptul că între aceste straturi se interpun pături de aer, jucid un rol de izolator față de atmosfera exterioară. Așa procedează sportivii și bine face; mișcărilor sînt mai lejere

și le este și cald. Hainele de lînă și blănușile sînt călduroase tocmai pentru faptul că perii de origine animală prezintă în interiorul lor aer, de-a lungul întregului fir.

— Dar capul?

— A merge cu capul acoperit sau descoperit este o chestiune de adaptare, de obișnuință. În orice caz însă, dacă am început iarna cu căciula sau pălăria pe cap, așa trebuie s-o terminăm. În zilele foarte geroase este recomandabil a merge cu capul acoperit.

— Despre „fucilita care încălzește” ce pă-terez aveți?

— Alcoolul consumat în cantitate mică dinamizează circulația sin-gelui, ceea ce încălzește. Dar în-săși această accelerare duce, în scurt timp, la o pierdere masivă de căldură. Obiceiul de a bea rom, coniac, țuică tare, pe munte, în special, poate avea consecințe din cele mai grave.

— Deci, nu atît frigul este periculos, cît ne-cunoșterea anumitor legi. Mai mult, frigul și-a cucerit un loc a-partine în industrie, devenind din dușman, un aliat prețios...

— Mai ales medicinii. Tempera-turile joase creează condiții pentru operații din cele mai dificile care altfel nu ar putea fi efectuate. Frig-ul nu este prieten atunci cînd știm să ni-l apropiem.

Valentin HOSSU

CUM VA FI VREMEA

Timpul probabil pentru zilele de 5, 6 și 7 Ianuarie 1967: Vremea se răcește, mai ales în nordul țării. Cerul va fi mai mult acoperit. Vor cădea ninsoși în cea mai mare parte a țării. Vîntul va sufla potrivit, cu unele intensificări din sectorul nordic. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 10 grade și zero grade, local mai coborîte, iar maximele între minus 6 și 4 grade. Ceață locală în București. Vreme în curs de răcire. Cerul va fi mai mult acoperit. Ninsoși slabe. Vînt potrivit. Temperatura în scădere.

DE LA ADAS

Administrația Asigurarilor de Stat anunță că la țiperea de amortizare a asigurător mixte de persoane din 31 decembrie 1966 au emis următoarele opți combinății de litere:

W. K. I.; W. F. C.; J. S. H.; O. K. E.; W. T. C.; P. P. P.; T. M. F.; O. W. G.

MALFORMAȚII ACOPERITE DE PELERINA PIERDERILOR PLANIFICATE

Amal trecut, din cele 27 gospodării de stat din Trăstul Gostat București, 12 au fost planificate să lucreze cu pierderi. De ce? Tov. GRIGORE CHIȘLEANU, directorul trustului, a încercat să explice această situație: „Nu există o corelație între performanțele de cost și cele de vânzare. La unele produse prețul de cost este mai mare decât cel de vânzare. Diferența constituie pierderea planificată”.

Această logică duce la autoliquidarea sau, cum spun unii conducători de gospodării de stat, face să se lucreze „cu oala acoperită”. Pierderile planificate, veche anomalie în G.A.S., nu stimulează pe lucrătorii din aceste unități să folosească oala capacității și forța lor de muncă în vederea reducerii prețului de cost produselor. Normal ar fi fost ca în baza stabilirii indicatorilor de plan, pe baza unei cunoașterii amănunțite a situației economice din anul precedent să se definească un asemenea profil de producție și dezvoltarea acelor sectoare care să permită obținerea unor producții maxime la un preț de cost redus. Experiența multor gospodării de stat frunzite constituie o dovadă că prin așezarea mai bună a secțiilor de producție și a culturilor

lor, prin stabilirea rațională a speciilor de animale se pot elimina pierderile planificate, obținându-se beneficii mari. De pildă, Gospodăria Agricolă de Stat Căzănești a ajuns, în 1965, să realizeze un beneficiu de circa 5 milioane lei. Beneficiul însemnat a obținut și obține, an de an, și gospodăria de stat Băneasa, Giurgiu, Chimnogi, Minăstirea, Ulmeni și altele din Trăstul Gostat București. Aceste rezultate se datorează și stabilității cadrelor de conducere din unitățile respective, experienței bune pe care au acumulat-o în decursul anilor. Gospodăriile amintite ar putea constitui un exemplu pentru celelalte, care au rezultate financiare nefavorabile.

Cind există o asemenea experiență pozitivă, de ce nu se trece la generalizarea ei? De ce unele gospodării de stat sînt scutite să înregistreze numai pierderi? La această întrebare tov. Grigore Chișleanu a precizat că se înregistrează pierderi planificate în zootehnie, legumicultură, cultura orezului — activități mai puțin rentabile — dar nu în toate unitățile, ci numai la unele din ele. Din acest răspuns nu a rezultat clar cui se datorează rentabilitatea slabă a unor culturi sau ramuri. Noi înclinăm să credem că pierderile

au la bază proasta gospodărire a unor unități, unele dispoziții de specializare puțin gândite.

Revenim din nou la experiența existentă în această privință. De alți mulți ani, gospodăriile de stat Oltenița și Băneasa cultivă suprafețe mari cu legume și realizează importante beneficii. De asemenea, G.A.S. Prundu a cultivat în 1966 o suprafață de 200 ha cu legume și a realizat un beneficiu de 300 000 lei. Cu totul altfel stau lucrurile la G.A.S. Mihăilești, care cultivă legume la pierderi planificate. Există și cauze obiective, dar cele mai multe din ele sînt de natură subiectivă. Gunoful pentru răsadnă se aduce de la distanțe mari — pînă la 100-120 km — legumele timpurii nu se obțin devreme și devin legume tîrziu, cu un preț care nu recuperează cheltuielile mari. Și mai grav este faptul că nu se asigură o desfacere continuă a produselor. În 1966, spunea tov. VLAD IANCU, inginerul-șef al gospodăriei, deși ne-am numărat printre unitățile care trebuiau să asigure aprovizionarea Capitalei, am fost nevoiți să livrăm roși la fabrica de conserve Valea Roșie și pe piața rațională Tecuci. Costă mai mult transportul decât marfa. Nu întîmplător fabrica de conserve Valea Roșie a facturat roși fără a le ridica. În asemenea condiții nu-i de mirare că, în fiecare an, gospodăria pierde, în medie, 1-1,5 milioane lei numai din grădini. Ele „mănîncă” și veniturile din alte sectoare de producție ale gospodăriei.”

Un alt exemplu edificator în ce privește cauzele nerentabilității îl oferă G.A.S. Buchineni. Aci s-au cultivat 200 ha cu orez. De la această cultură s-au realizat pierderi în valoare de 113 000 lei în 1964, 370 000 lei în 1965 și peste 500 000 lei în 1966. Este un lucru de-a dreptul curios cum este cu puțință să se realizeze pierderi la o cultură care aduce altor gospodării de stat și cooperative agricole venituri foarte mari. Există și în această privință o explicație. Recolta medie obținută în ultimii 3 ani s-a menținut la 1 000-1 200 kg la hectar. Conducătorii gospodăriei aruncă această stare de lucruri pe fundulții și „alte calamități”. Dar adevărata calamitate o constituie nivelul scăzut al lucrărilor agrotehnice, care a făcut ca orezării să fie infestată cu mohor. Bineînțeles că este mai ușor să faci o operație contabilă înscrind „calamitățile” decât să te străduiești să muncеști cu răspundere. De altfel vechea practică a calamităților este scutul sub care se ascund neglijența și lipsa de răspundere pentru realizarea planului și reducerea prețului de cost al produselor.

Mineralierul „LUPENI” — în prima cursă

A intrat în exploatare cel de-al 4-lea mineralier — „Lupeni” — din clasa de 25 400 tone, construit pentru țara noastră în Japonia. El se află acum în prima sa cursă spre portul Madras din India, de unde va încerca minereu pentru țara noastră. În cursul acestui an, flota comercială a țării noastre va fi dotată cu alte nave, construite în țară și strămutate, însumând un deplasament de circa 75 000 tone. (Agerpres)

DIN ACEEAȘI MATERIE PRIMĂ SĂ OBTINEM O PRODUȚIE SUPERIOARĂ DE OȚEL

(Urmare din pag. 1)

La recenta Plenară a C.C. al P.C.R. s-a vorbit pe larg despre creșterea eficienței activității economice în diferitele ramuri ale economiei. Ne dăm seama că în acest domeniu mai sînt multe de făcut și în industria siderurgică. În această ramură sînt condiții ca din aceeași cantitate de materie primă să se obțină o producție cu valoare mai ridicată. Creșterea producției de oțeluri aliate și a produselor cu prelucrare avansată contribuie nemijlocit la îndeplinirea acestui imperativ. Sînt însă și alte căi care permit ridicarea eficienței economice, atât în producerea, cât și în utilizarea metalului. Printre acțiunile hotărîte pentru înlăturarea treptată a rebuturilor în oțelării se pot obține anual în plus zeci și zeci de mii de tone de oțel și importante economii la prețul de cost. Se mai naște necesitatea asigurării unor caracteristici fizico-mecanice constante la oțeluri, creșterii producției de calitate I și reducerii de claselor. Pentru punerea în valoare a acestor rezerve, direcțiile generale din ministere și conducerea uzinelor au datorită să urmărească respectarea cu strictețe a rețetelor și tehnologiilor de fabricație, întărirea disciplinei în producție, îmbunătățirea controlului tehnic de calitate, perfecționarea calificării cadrelor. Pe linia utilizării raționale a metalului, atât în unitățile producătoare, cât și la consumatori, se impune măsurile pentru asigurarea livrării metalului la lungimi fixe și multiple și optimizarea tăierilor prin folosirea calculatoarelor electronice de la Hunedoara.

Comparativ cu eforturile făcute de stat pentru înzestrarea tehnic și modernizarea producției siderurgice, considerăm că productivitatea muncii nu a sosit pe măsura posibilităților. Planul pe 1967 prevede în siderurgie o creștere importantă a costului indicator. Și posibilități de realizare a acestei sarcini există. Accentul va fi pus pe utilizarea mai bună a capacităților de producție și a forței de muncă, va fi semiautomatizată, prepararea betonanelor, sortarea agregatelor, fasonarea armăturilor fiind automatizate. Aceasta va face ca în cadrul secțiilor să se lucreze cu 60-70 la sută mai puțin muncitori decât în vechile secții.

La intrarea dinspre sud a orașului Turda, călătorului îi atrage atenția o adevărată pădure de stilpi de beton. Sînt schelele viitoarelor secții. Au început să capete contur hala de fabricație, depozitul de produse finite, stația de încălzire, depozitul de agregate, calea ferată uzinală. Institutul de proiectări al industriei materialelor și prefabricatelor de construcții București a pus la dispoziție aproape întreaga documentație. Beneficiarul și constructorul (grupul de sanctorii 509 Cluj al Trăstului Brașov) se străduiește ca termenul de punere în funcțiune a noilor secții — semestrul II 1968 — să fie redus cu cel puțin trei luni de zile.

NOI SECȚII FURNIZOARE DE MATERIALE DE CONSTRUCȚIE

CLUJ. Coresp. „Scintei”. — Conducute de aducțiune lungi de zeci de kilometri, canalizări, paviamente, imprezimări... Toate aceste lucrări edificatoare asigură confortul și salubritatea orașului cartier sau o sursă pe care, în condiții de necesitate, necesită cantități mari de tuburi de presiune și de canalizare. La satisfacerea acestor cerințe vor aduce o însemnată contribuție secțiile de tuburi de presiune „PREMO” și de tuburi de canalizare aflate în construcție la Intreprinderea de prefabricate de beton din Turda. Prima secție va produce anual 97 km de tuburi de presiune, iar cea de-a doua 14 000 mc de tuburi de canalizare. Noile secții vor fi adăpostite într-o hală avînd o suprafață de aproape 10 000 mp. Pentru o deplină valorificare a materialelor, aici se vor fabrica anual alte 2 000 mc de elemente prefabricate și anume borduri, dale, panouri pentru imprezimări. Procesul tehnologic al noilor secții va fi semiautomatizat, prepararea betonanelor, sortarea agregatelor, fasonarea armăturilor fiind automatizate. Aceasta va face ca în cadrul secțiilor să se lucreze cu 60-70 la sută mai puțin muncitori decât în vechile secții.

Florea CEAUȘESCU
correspondentul „Scintei”

Institutul de proiectări pentru automatizări din București: se verifică rezultatele modelării unui proces energetic

Ce se pierde prin denaturarea atribuțiilor maeistrului

Experiența îndelungată, nivelul înalt de calificare al unui muncitor nu pot substitui, în anumite situații, cunoștințele maeistrului sau inginerului. În procesul de producție apar probleme, greutăți pe care muncitorul de unul singur nu le poate întotdeauna rezolva sau înlătura. Nu întîmplător asistența tehnică calificată și permanentă în toate schimbările este considerată ca un element hotărîtor al organizării producției, de care depinde, în mare măsură, rezultatele în muncă ale fiecărui muncitor. Să vedem cum funcționează această verigă în angrenajul producției la întreprinderea „Textila”-Pitești.

Conducerea întreprinderii susține că asistența tehnică este organizată corespunzător, în raport cu cerințele producției. Cadrele de ingineri și de tehnicieni sînt reorganizate judicios pe toate schimbările. „De altfel, rezultatele obținute vin să confirme că am reușit să îmbunătățim radical asistența tehnică — afirmă tov. Ion Mircea, directorul fabricii. Dacă în 1965 valoarea refuzurilor definitive s-a ridicat la peste 5 000 000 lei, anul trecut nu s-au respins definitiv produse în valoare de circa 500 000 lei. S-a redus și procentul de cupane. Planul se realizează ritmic, decada cu decada, iar în schimbările II și III producția este, în mod constant, la nivelul primului schimb, uneori chiar mai mare. Lună de lună am realizat toți indicatorii de plan”.

Argumente cât se poate de convingătoare. Din discuțiile avute cu cadre tehnice și muncitori din secții au rezultat și alte fapte care confirmă contribuția tot mai mare pe care maeistrul și inginerii o aduc la bunul mers al producției. La finalizarea, de pildă, indicatorilor proiectați au fost depășiiți; aici se obține cea mai înaltă eficiență în vederea de maeistrul, datorită multelor preocupări zilnice ce nu se încadrează în sfera lor de activitate.

Inițiativa conducerii întreprinderii de a fotografia ziua de muncă a maeistrilor și ajutorilor de maeistrilor, pentru a cunoaște în amănunt cum utilizează aceștia timpul de lucru, este meritorie. Ea nu trebuie însă să se limiteze doar la un singur sector, ci asemenea sondaje sînt utile în toate sectoarele — și nu o singură dată, ci de repetate ori, pentru a se desprinde concluzii edificatoare pe baza cărora să se stabilească măsurile cele mai potrivite pentru îmbunătățirea și continuarea asistenței tehnice. Latura care se cuvine întărită este aceea a ajutorului concret, efectiv ce trebuie dat muncitorilor nu numai atunci cînd ei îl solicită, ci permanent, prin supravegherea directă de către maeistrul, la lucrurile de muncă, a desfășurării procesului tehnologic. Pentru aceasta, este nevoie să se definească cel mai bine atribuțiile maeistrilor, ca ei să fie degrevați de sarcini care nu le revin. Locul maeistrului și inginerului este în producție, alături de muncitorii, acolo unde se hotărăște soarta planului; el răspunde direct de tot ce se întîmplă în sectorul de activitate unde își desfășoară munca. Este evident pentru oricine că îmbunătățirea continuului asistenței tehnice va avea un efect pozitiv asupra realizării din nou an ale colectivului întreprinderii și, cu deosebire, asupra nivelului calitativ al produselor.

de disperat, îndeplinirea multor sarcini care nu-i revin.

Există la unele cadre tehnice din întreprindere părerea că numai maeistrul poate calcula rețetele de vopsit pe partiți. „De la o partiță la alta, rețeta de vopsire se modifică” — arată ing. Sabina Barbu, șeful secției finisaj. Este nevoie să se înlocuiască coloranții care lipsesc cu alții, și numai maeistrul poate stabili echivalentul”. Dar tehnologii secolului ce atribuții îndeplinește? Care nu ei este acela care are în principala sarcină stabilirea tehnologiei nu numai „în linii mari”, ci și în amănunt? Timpul cheltuit cu calcularea rețetelor de vopsit ar trebui folosit de maeistrul pentru a urmări îndeaproape cum sînt respectați parametri tehnologici concentrații în băi, temperaturile pe faze. Maeistrul sînt suplinii de ajutorii de maeistrul — ni s-a spus. Dar în ce măsură, dacă și ei folosesc numai o treime din timp pentru supravegherea proceselor tehnologice? În schimb, se ocupă de aprovizionare, de întocmirea a fel de fel de situații și de alte probleme care nu intră în atribuțiile lor.

Specificul muncii în secția finisaj impune o urmărire atentă, permanentă, în fiecare fază a procesului tehnologic, a parametrilor stabiliți în fișele tehnologice. De aceea normal ar fi ca la fiecare mașină, la fiecare agregat, o dală cu rețeta să se dea și fișa tehnologică. Dar fișele sînt tîlcuri. În biroul maeistrului. Șeful secției afirmă că muncitorii au experiență, cunosc pe dinafară toate tehnologiile. Realitatea este însă alta: în unele faze se încălcă prescripțiile tehnologice. Aceasta este „sursa” unor defecte de fabricație, a nerespectării decât în limite largi a nuanțelor. Iată un aspect esențial scîntat din vedere de maeistrul, datorită multelor preocupări zilnice ce nu se încadrează în sfera lor de activitate.

Inițiativa conducerii întreprinderii de a fotografia ziua de muncă a maeistrilor și ajutorilor de maeistrilor, pentru a cunoaște în amănunt cum utilizează aceștia timpul de lucru, este meritorie. Ea nu trebuie însă să se limiteze doar la un singur sector, ci asemenea sondaje sînt utile în toate sectoarele — și nu o singură dată, ci de repetate ori, pentru a se desprinde concluzii edificatoare pe baza cărora să se stabilească măsurile cele mai potrivite pentru îmbunătățirea și continuarea asistenței tehnice. Latura care se cuvine întărită este aceea a ajutorului concret, efectiv ce trebuie dat muncitorilor nu numai atunci cînd ei îl solicită, ci permanent, prin supravegherea directă de către maeistrul, la lucrurile de muncă, a desfășurării procesului tehnologic. Pentru aceasta, este nevoie să se definească cel mai bine atribuțiile maeistrilor, ca ei să fie degrevați de sarcini care nu le revin. Locul maeistrului și inginerului este în producție, alături de muncitorii, acolo unde se hotărăște soarta planului; el răspunde direct de tot ce se întîmplă în sectorul de activitate unde își desfășoară munca. Este evident pentru oricine că îmbunătățirea continuului asistenței tehnice va avea un efect pozitiv asupra realizării din nou an ale colectivului întreprinderii și, cu deosebire, asupra nivelului calitativ al produselor.

Gheorghe RADEL

Un alt exemplu edificator în ce privește cauzele nerentabilității îl oferă G.A.S. Buchineni. Aci s-au cultivat 200 ha cu orez. De la această cultură s-au realizat pierderi în valoare de 113 000 lei în 1964, 370 000 lei în 1965 și peste 500 000 lei în 1966. Este un lucru de-a dreptul curios cum este cu puțință să se realizeze pierderi la o cultură care aduce altor gospodării de stat și cooperative agricole venituri foarte mari. Există și în această privință o explicație. Recolta medie obținută în ultimii 3 ani s-a menținut la 1 000-1 200 kg la hectar. Conducătorii gospodăriei aruncă această stare de lucruri pe fundulții și „alte calamități”. Dar adevărata calamitate o constituie nivelul scăzut al lucrărilor agrotehnice, care a făcut ca orezării să fie infestată cu mohor. Bineînțeles că este mai ușor să faci o operație contabilă înscrind „calamitățile” decât să te străduiești să muncеști cu răspundere. De altfel vechea practică a calamităților este scutul sub care se ascund neglijența și lipsa de răspundere pentru realizarea planului și reducerea prețului de cost al produselor.

Ing. TEODOR VÎLCU, director la I.P.R.O.F.I.L.-Dej, relatează

CUM A FOST SCURTĂTĂ VÎRSTA COPILĂRIEI ÎNTRERINDERII

În fabrica noastră, care a intrat în producție acum 3 ani, majoritatea muncitorilor sînt tineri și la început ei nu cunoșteau pe deplin tainele meseriei. Așa se explică de ce întîmplam unele deficiențe în ce privește calitatea mobiliei. Cum „copilăria” întreprinderii nu putea să dureze prea mult, din 1966 am hotărît să barăm definitiv lucrul de slabă calitate. Tentativa noastră a reușit. Din cele peste 7 000 de gamururi livrate la export s-au formulat obiectii numai asupra unor piese în valoare de 4 400 lei, iar la mobila destinată pieței interne — de 680 lei.

Nu a fost deloc ușor să dezdăcimăm mentalitatea „merge și așa” în domeniul calității și, mai ales, să stabilim cele mai eficiente căi de ridicare a nivelului calitativ al mobiliei. S-a acordat o atenție deosebită întocmirii din vreme a documentației tehnice la produsele noi. După ce serviciul tehnologic a elaborat-o, documentația a fost supusă discuției unui colectiv largit de specialiști și maeistri. Dezbătînd-o concret și multilateral, un număr mai mare de oameni s-au simțit răspunzători și-o respectă întocmai. Aceasta pe de o parte. Pe de altă parte, examinîndu-se critic soluțiile preconizate, unele au fost perfectionate, stabilindu-se totodată necesarul de scule, dispozitive și verificatoare, precum și anumite modificări ale fluxului tehnologic. În continuare, s-au determinat normele de timp, iar cu prilejul executării prototipurilor s-a explicitat muncitorilor modul de efectuare a fiecărei operații.

Fiește, nu am neglijat nici alte laturi ale calității, cum sînt materia primă și materialele, sau realizarea ritmică a producției planificate. Consider că în aceste direcții nu am depășit ceea ce se face, de regulă, și în alte unități ale sectorului. Ceea ce cred că merită relevat mai pe larg este modul în care la noi în întreprindere se exercită

controlul de calitate. Din capul locului precizez că acest control este permanent și nu se rezumă doar la a verifica insurșurile unui produs sau altul. Nu exagerez dacă afirm că C.T.C. a devenit un factor esențial în prevenirea tuturor defectelor de calitate. Iată și câteva dovezi. Controlorii de calitate au fost recrutați din rîndul tehnicienilor buni cunoșcători ai meseriei, ai pro-

cesului tehnologic, recunoscuți pentru exigența lor, capabili să dea îndrumări competente la fiecare loc de muncă, la executarea oricărei operații. Schimbările esențiale s-au făcut și în domeniul organizării propriu-zise a controlului. Dacă cu cîva timp în urmă centrul de greutate al C.T.C. era deplasat spre controlul final, anul trecut și în anul activitatea acestuia a fost concentrată prin puncte fixe, la fazele cheie ale procesului tehnologic. De un real folos a fost și măsura aplicată de noi ca anumite puncte de control să funcționeze pe schimburi, la operațiile principale. De asemenea, în perfecționarea activității controlului tehnic nu am

societii suficiente pricepere și experiența C.T.C.-iștilor. Ei au fost dotați cu dispozitive și aparate, ceea ce a determinat creșterea preciziei în punerea „diagnosticii”. Astfel, la punctele de control de la uscătorie, croit și turnat lac folosim aparate electronice pentru determinarea umidității materialului înainte de prelucrare. Iar la punctul fix de control de la zețuit s-a instalat un dispozitiv optic cu ajutorul căruia se verifică calitatea furnizorilor. Efectele acestui mod de a întări controlul interferăzic sînt deosebit de pozitive: s-au eliminat practic remediile la controlul final.

Concomitent cu îmbunătățirea acțiunii de ridicare a nivelului profesional al muncitorilor, am intervenit cu măsuri concrete de întărire a disciplinei tehnologice și a muncii. În acest sens, s-a

ornit de la premisa că orice încălcare a prescripțiilor procesului tehnologic nu privește numai pe cel care a comis-o, ci se răsfrînge nemijlocit asupra întregii întreprinderi. Adică, s-a creat o opinie că o muncă defectivă în rîndul colectivului nostru. Aici și-a spus cuvîntul comitetul de partid al întreprinderii care, prin intermediul organizațiilor de bază pe secții, a pus în discuția comuniștilor toate abaterile de la disciplina tehnologică.

S-au mai întreprins măsuri și în privința îmbunătățirii activității la ambalaj, a transportului intern, a iluminatului la secția de baițui, creîndu-se condiții optime de verificare a pieselor înainte de aplicarea peliculei de lac. În anul al valorarea exportului va crește cu 21 la sută față de 1966, ceea ce va reprezenta 87 la sută din totalul producției de mobila. Trența s-au introdus și se vor introduce în fabricație noi sortimente, printre care sufragerea și camera de zi „Magnolia”, tipuri de mobila extrem de pretentioasă din punct de vedere calitativ. Vom continua să punem în aplicare pe scară largă inițiative pozitive născute în întreprindere privind consolidarea rezultatelor obținute pînă acum în îmbunătățirea calității producției de mobila.

Anticipații științifice în domeniul telecomunicațiilor

schifate de omul de știință englez Donovan A. BARRON

Realizările civilizației moderne provin din două surse — utilizarea energiei naturale și cooperarea dintre oameni. Astfel, omul a învățat să-și amplifice forța fizică, neînsemnată și să depășească limitele unei minți izolate. Dacă sursele naturale de energie sînt mușchii colectivității moderne, comunicațiile reprezintă sistemul ei nervos.

Se împlinesc nouăzeci de ani de la invenția telefonului. Ultimele decenii ale acestei perioade au adus progrese remarcabile în domeniul descoperirilor științifice și al realizărilor tehnice. Dacă telecomunicațiile nu le-ar fi fost pasul, actuala lor înflorire nu ar fi fost posibilă. Telecomunicațiile au sprijinit dezvoltarea științei și, pe de altă parte, au progresat tocmai datorită rezultatelor descoperirilor științifice. Ele constituie acum o industrie în sine, o sursă de dezvoltare tehnologică modernă, dorită de a utiliza noile descoperiri ca, de pildă, transistorul, laserul, microelectronica.

Radioul și televiziunea aduc lumina într-o clipă în căminele noastre, anihilând timpul și distanțele. „Videofoanele” — telefoane care permit transmiterea imaginii concomitent cu a sunetului — își vor face în curând apariția. Abilitatea tehnică și științifică vor face din ceea ce astăzi este un lux costisitor o realitate socială obișnuită a zilei de mîine. Cît ne mai desparte de timpul cînd gospodina va putea obține cu ajutorul calculatoarelor electronice rețetele ei de bucatărie sau modelul de tricou, potrivit întocmit pe măsura de corp care o necesită? Cît va mai trece pînă cînd copiii se vor așeza în fața tabloului de comandă pentru ședința zilnică cu mașina de învîțat, ca să-și facă lecția la matematică sau geografie? Sau pînă ce tătăi se va putea distra la o partidă liniștită de șah cu mașina electronică?

Nici unul din aceste lucruri nu mai sînt de domeniul povestirilor științifico-fantastice. Din punct de vedere tehnic, toate aceste servicii pot fi obținute acum, dar va trebui să nu așteptăm pînă cînd dezvoltarea tehnică le va face destul de ieftine pentru a putea fi folosite universal.

Mașinile electronice și comunicațiile sînt strîns legate între ele. Centrala telefonică modernă începe să semene tot mai mult cu o mașină electronică. De pe acum, dispozitive de genul calculatoarelor electronice se utilizează pentru sortarea automată a scrisorilor la poștă, dar cu timpul s-ar putea ca distribuția manuală a scrisorilor să fie înlocuită de rețele electronice pentru transmiterea mesajelor, iar mașinile de facsimil să distribuie la domiciliul abonaților nu numai scrisori, ci și ziarul de dimineață, reviste etc. Nici traducerea automată dintr-o limbă în alta nu mai poate intrizia mult să se generalizeze.

Rețele de comunicare perfecționate și lărgite, conectate la mașini electronice puternice cu acces

multiplu, înzestrate cu rezervoare masive de memorie, împreună cu posibilități de convorbire prin televiziune și videofon, ar putea înlocui necesitatea traficului de la domiciliu la birou și de la birou la fabrică, trafic caracteristic civilizației noastre actuale. Dacă lucrurile se vor petrece în felul acesta, reaparitiunile asupra vitorului noastre deprinderi ar putea fi enorme, iar aglomerarea circulației ar deveni o amintire a trecutului.

Aventurîndu-ne pe un tărîm care ni se pare documentat de domeniul fanteziei, putem presupune că știința cosmică va arunca o lumină nouă asupra teoriei relativității, permînd comunicarea cu trecutului sau, poate, chiar cu viitorul.

Totuși, nu e nevoie să mergem altă de departe în sfera speculațiilor pentru a întrevădea o lume nouă în care știința, mîină în mîină cu comunicațiile, va oferi o-nulul prosperitate și posibilități mai bune de a-și petrece timpul liber. Unii se tem că aceasta ar duce la atrofierea minții și a trupului. Eu nu pot fi de acord cu un astfel de punct de vedere. Dacă vom folosi noile descoperiri cu înțelepciune, vom dobîndi o viață mai profundă, mai deplină și mai satisfăcătoare pentru toți oamenii.

Încă o bibliotecă centenară: la Liceul „I. L. Caragiale” din Ploiești
Foto: R. Costin

„Tatăl își iubeste copilul — spune cîndva un mare scriitor — mama își iubeste copilul și copilul își iubeste, la rîndul lui, tatăl și mama, dar asta nu înseamnă totul, pentru că și fiara își iubeste puil. Dar numai omului îi este dat să se înrucească prin suflet și nu numai prin simțuri”. Și poporul, cu înțelepciunea lui, spune: „Cine a aliat în lume prieten adevărat, el o comoră bogată în viață și-a cîștigat”. Săraca e viața acelor care n-au cunoscut prietenia adevărată!

În opere nemuritoare de artă, pictură și sculptură, legende, poeme și povestiri noi se înfișează oameni care și-au dobîndit fericirea cu ajutorul prieteniei, găsind în ea suportul, sentimentele cele mai frumoase, înfrîngîndu-se în fața dăruirii, înfrîngîndu-se în fața dăruirii, înfrîngîndu-se în fața dăruirii.

DEAMICITIA

Prof. emerit Stelian PĂUN

duce negreșit la cultivarea sentimentelor egoiste, individualiste, iar preadolescenții sînt profund afectați de o atare atitudine a adulților față de prietenii lor.

Profesia de educator mi-a dat de multe ori prilejul de a discuta apropiat, prieteneste, despre aceste probleme cu elevii, cu părinții, cu profesorii. S-a întîmplat odată să fac observație unui elev, foarte silitor și înzestrat, de altfel, pentru faptul că nu era atent la lecție. Am socotit incidentul încheiat, dar, spre surprinderea mea, multe ore după aceea l-am văzut pe băiat abătut, frîmțit, evitînd parca să-mi înfrîngă privirea. L-am luat de-o parte și am stat de vorbă mai mult cu el. Pînă la urmă mi-a mărturisit că „stie” că este un „caz” negativ (i), că este disperat. Încet, încet am dat de izvorul acestei idei strîmli.

CINEMA

- GOLGOTĂ — cinematiscop: PATRIA — 10; 12,15; 14,30; 16,45; 19; 21,15; VICTORIA (completare Jocul) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45; FERVIAR (completare Inimă și conștiință) — 9; 11,15; 13,30; 15; 18,30; 20,45; FLĂMURĂ (completare Vizita conducătorilor de partid și de stat în regiunea Hunedoara) — 9; 11,45; 14,30; 17,30; 20,30.
- NEVESTE PERICULOASE: REPUBLICA (completare Marea Sarmatică... Marea Neagră) — 9,30; 11,45; 14,15; 16,45; 19; 21,15; BUCUREȘTI 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21; CRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; MELDIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- SANJURO — cinematiscop: LUCEAFĂRUL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; FESTIVAL — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21 (la ambele completarea Pe urmele unui reporter); EXCELSIOR — 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45; MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- CUMBRILE: CAPITOL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- NOTRE DAME DE PARIS — cinematiscop: LUMINA (completare Orient științific nr. 7) — 9; 12; 15; 18; 21.
- GIUSEPPE LA VARSOVIA: CENTRAL (completare A cul e sosează?) — 8,45; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30; MIORITA (completare Paia) — 8,45; 11,45; 14,45; 17,45; 20,45.
- PROGRAM PENTRU COPII: DOINA — 9; 10,15.
- MOS GERILĂ: UNION (completare Constituirea de constituire a Consiliului național al organizației de pionieri) — 10,30; 15,30; 18; 20,30; DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30; GLORIA (completare Aragaz) — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- PE CĂRĂRILE JUNGLEI — CULESUL CIUPERCIIOR — INFLOREM SI NOI CU TARA: TIMPURI NOI — 9-21 în continuare.
- RIDEAM CU STAN ȘI BRAN: GIULEȘTI (completare Feduri peste apă) — 15,30; 18; 20,30; BUGEȘI (completare Marea Sarmatică... Marea Neagră) — 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30; TOMIS (completare Constituirea de constituire a Consiliului național al organizației de pionieri) — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- WEEK-END LA ZUYDOOTE — cinematiscop: DACIA — 8,30-13,30 în continuare; 16; 18,30; 21.
- ANUNT MATRIMONIAL: BUZEȘTI (completare Orient științific nr. 7) — 15,30; 18; 20,30; VOLGA (completare Începutul) — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,45.
- BARBĂ ROSIE — cinematiscop (ambele serii): FLACĂRA — 15,30; 19,30; FLOREASCA — 9; 12,30; 16; 19,30.
- OMUL DIN RIO: MUNCA — 10; 16; 18,15; 20,30; PROGRESUL (completare Aragaz) — 15,30; 18; 20,30; FENETARI — 15,30; 18; 20,30.
- PORUMBELUL DE ARGILĂ: COTROCENI — 15,15; 18; 20,45.
- ACEI OAMENI MINUNAȚI ÎN MAȘINILE LOR ZBURĂTOARE — cinematiscop: PACEA — 15,30; 18; 20,30.
- CIMARON: VIITORUL (completare Doi) — 15,30; 18; 20,30.
- TUNELUL — cinematiscop: POPULAR (completare Prin muzele Capitalei) — 15,30; 18; 20,30.
- FAUST XX — cinematiscop: AURORA (completare Pilula) — 8,30; 10,30; 12,30; 14,30; 16,30; 18,30; 20,30; LIRA (completare Vox Maris) — 15,30; 18; 20,30.
- POVEȘTEA PROȘTIEI MELE: MOȘILOR (completare Tînărul căsătorit) — 15,30; 18; 20,30.
- FALSTAFF: Rahova — 15,30; 18; 20,30.

TEATRE

- Teatrul de Operă și Balet: RIGOLETTO — 19,30.
- Teatrul de stat de operă: TARA SURISULUI — 19,30.
- Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comedia): DIN JALE SE ÎNTRUPEAZĂ ELECTRA — 19 (sala Studio); DIN PĂTRURICĂ — 19,30.
- Teatrul de Comedie: CAPUL DE RAȚOI — 20.
- Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra” (sala din Bd. Șchitu Măgureanu nr. 1): MOARȚEA LUI DANTON — 19,30 (sala din str. Al. Sahia nr. 76 A); SFINTUL MITICĂ BLAJINU — 19,30.
- Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): HENRIC AL IV-LEA — 19,30 (sala Studio); ABSENȚA UNUI VIOLONCEL — 20.
- Teatrul „Barbu Delavrancea”: VARIETE CONCERT — 20.
- Teatrul Mic: AMOOR — 19,30.
- Teatrul „Ion Creangă”: MONSTRUL DIN SAMARKAND — 9,30; COCOȘUL NEASCULTĂTOR — 19,30.
- Teatrul „Tănărașcu” (sala din Calea Victoriei): GULIVER ÎN TARA PĂPUȘILOR — 10; IARMAROCUL PITICULUI CLIP — 16,30 (sala Finance-Bănci); AMNARU — 10.
- Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Victoria): COLIBRI MUSIC-HALL — 20.
- Ansamblul artistic al Uniunii Generale a Sindicatelor: PENTRU TOT CE-MI ESTE DRAG — 20.
- Ansamblul „Perința” (în sala Savoy a Teatrului satiric-muzical „C. Tănase”): CONCERT EXTRAORDINAR DE CINTECE LĂUTĂREȘTI — 20.
- Cercul de stat: SPECTACOL PREZENTAT DE ARTIȘTI DIN R. S. Cehoslovacă — 19,30.

O VIAȚĂ PILDUITOARE DE SAVANT PATRIOT

Nicolae GIOSAN
președintele
Consiliului Superior al Agriculturii

Ion Ionescu de la Brad — înfrumusețarea științei agricole românești de la a cărui moarte s-au împlinit 75 de ani — s-a impus ca un agronom erudit, precum și prin activitatea sa multilaterală pe tărîm social, didactic, științific și cultural. Participant activ la revoluția din 1848, el și-a consacrat toată energia pentru triumful ideilor revoluționare, pentru emanciparea țărănimii. Comemorarea lui plină de semnificație prilejuește evidențierea multor laturi ale activității acestui înaintaș de seamă al agriculturii românești. Munca sa plină de abnegație constituie astăzi o pildă vie pentru toți specialiștii din agricultura țării noastre.

După ce și-a terminat studiile la Iași, Ion Ionescu de la Brad urmează cursuri de agronomie în Franța, călătorește mult, documentându-se asupra realizărilor din acea vreme ale agriculturii din țările vestului Europei. Dotat cu o mare putere de observație și sintetizare, stînge un bogat material documentar pe care îl va utiliza în activitatea sa desfășurată pe parcursul mai multor decenii.

Reintors în țară, la sfîrșitul anilor de studii, și-a dat seama că una din cele mai importante probleme ale economiei românești, în perioada respectivă, o constituia ridicarea satelor. Relațiile din agricultura țării românești, bazate pe iobăgie, împiedicau făurirea acestui deziderat. De aceea, alături de Nicolae Bălcescu, Ion Ionescu de la Brad devine un militant de frunte pentru eliberarea și împroprietărirea călcășilor. În articolele sale, deosebit de convingătoare, publicate în „Poporul suveran” și „Pruncul român” subliniază raporturile agrare din țările românești, iar cînd, în 1848, a fost chemat să facă parte din „Comisia proprietății” el precizează că „materia de dezbătut nu este streină”. Într-adevăr, problema împroprietării îl preocupă de mai multă vreme, iar modalitatea de dezlăgare a ei o sistemizează pe hirtie și o comunică deja citorva amici. Prevederile articolului 13 din Proclamația de la Izlaz: „Emanciparea călcășilor care se fac proprietarii prin despăgubire” este rezultatul gândirii înaintate a revoluționarilor acestor vremi, printre care și Ion Ionescu de la Brad. Referitor la acest articol din Proclamație, el spunea: „În aceste celebre cuvinte zace toată viitorimea de bogății și putere a țării și pentru aceia articolul 13 devine problemul cel mai însemnat și mai greu de dezlegat al epocii noastre și care merită toată băgare de seamă”. De altfel, perioada de la 1848 constituie etapa cea mai înaintată din activitatea lui socială și politică.

Mai tîrziu, ca vicepreședinte al comisiei de reformă agrară, Ion Ionescu de la Brad a desfășurat o activitate intensă, făcîndu-se cunoscut și stimat în rîndul țărănimii. El mărturisește mai tîrziu, în scrierile sale că: „Împroprietărirea țărănilor, propusă și foarte susținută de mine, mi-a adus în jurul meu foarte neîmpăcată din partea boierilor”. Așa se explică de ce, după revoluție, Ion Ionescu de la Brad are aceeași soartă ca și ceilalți revoluționari. El se refugiază în Austria de unde este extrădat și predat autorităților turcești, fiind ținut la Constantinopol pînă în 1857.

Reintors în țară, începe să se ocupe din nou de problema reformei agrare și face parte din Comisia proprietății. Lupta lui pentru reforma agrară i-a adus o mare popularitate. O latură importantă a activității lui Ionescu de la Brad o constituie lupta pentru ridicarea nivelului țărănimii, ca o condiție esențială, alături de împroprietărire, pentru îmbunătățirea stării ei materiale. Într-una din scrierile sale el subliniază: „Într-un cuvînt putem zice că toate îmbunătățirile din agricultura noastră trebuie să înceapă de la îmbunătățirea însăși a cultivatorului, de la îmbunătățirea celui chemat a lua razele luminii și a îndrepta spre pămînt, spre îndestularea tuturor nevoilor omului. Cultivînd și îmbogățînd mai întîi omul, toate le vom putea apoi cultiva și îmbunătăți în țara noastră”.

În domeniul științei agricole, în cercetările pe care le-a întreprins, nu numai că a urmărit cunoașterea solurilor țării și stabilirea măsurilor adecvate, ci a popularizat pe larg aceste măsuri pentru a putea fi aplicate. Cele trei mari monografii ale agriculturii din județele Dorohoi, Mehedinți și Putna, reprezentînd sinteza unor ample cercetări privind condițiile pedoclimatice din țara noastră, capacitatea de producție a diferitelor soluri, plantele care reușesc mai bine, metodele de îngrijire și de cultivare a pămîntului. La cererea lui Mihail Kogălniceanu, el elaborează un vast studiu, de o excepțională valoare științifică, privind exploatarea rațională a terenurilor de la Panteleimon atribuile Școlii superioare de agricultură.

Deosebit de interesante sînt experimentele întreprinse la ferma experimentală de la Brad, raionul Roman, unde se retracează după ce se desfășurase postul de inspector general al agriculturii pe care l-a deținut timp de cîțiva ani. Aici a introdus și experimentat numeroase soiuri de plante agricole, a organizat experiențe privind lucrările solului și folosirea îngrășămintelor. Printre numeroasele studii și observații se numără și cele referitoare la cultura porumbului, primele de acest fel în țara noastră. Referindu-se la această cultură, el arăta importanța arăturilor de toamnă și folosirea îngrășămintelor: „porumbul cere să fie pămîntul gînoit mult și bine, el nu se teme de îngrijire... bine este să se sămene în linii cu semănătoare”. Datele rezultate din experiențele cu care își exemplifica lucrările sale arătau sporurile de recoltă la porumb, obținute atunci cînd semănatul s-a făcut cu mașina în rînduri, față de terenul unde porumbul era semănat prin împroprietărire. Acești proceduri este folosit cînd este vorba de efectele activității lui este remarcabilă și în domeniul publicistic. Pasiona pentru îmbunătățirea agriculturii îl îndeamnă să scrie mult, să convingă pe oameni, pentru că, așa cum arăta el, țărănul trebuie să se elibereze deopotrîvă de „robia pămîntului, de robia banului și de robia neștiinței”. În coloanele „Foi de agricultură practică” dezbate pe larg problemele reformei agrare,

criticînd tot ce este dăunător acestei acțiuni și îndosebit pe acei care s-au abătut de la ideile pașoptiste. Această este mîna lui pentru care, numai după cîteva luni, din ordinul autorităților, revista își încetează apariția.

Pe lîngă monografiile de care am amintit, o lucrare de mare valoare științifică și documentară este cea intitulată „Excursiune agricolă în Dobrogea” scrisă în perioada cînd se afla în exil la Constantinopol. Numeroasele sale articole scrise mai ales în perioada cînd Alexandru Ioan Cuza și Mihail Kogălniceanu pregăteau înfăptuirea reformei agrare de la 1864 constituie o amplă analiză a vieții satului, a relațiilor agrare din Principatele Unite. Împreună cu lucrările de știință agricolă publicate în reviste sau separat, articolele constituie o dovadă a erudiției lui Ion Ionescu de la Brad. Și astăzi scrierile lui se citesc cu interes și plăcere, deoarece se bazează pe o documentare bogată, o experiență vastă, au o claritate și un stil de o rară frumusețe.

Comemorarea unuia dintre cei mai mari agronomi pe care i-a dat țara noastră, a omului care a militat neobosit pentru înflorirea agriculturii românești și ridicarea țărănimii constituie un prilej de înaintași pentru toți cei care au continuat și dus mai departe această luptă. Producțiile care se obțin în prezent în gospodăriile de stat și cooperativele agricole, în cadrul cărora s-a creat un larg cîmp de aplicare a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii înaintate, nu puteau fi întreprinse de înaintașii noștri. Reșursele de care dispune agricultura țării noastre sînt puse tot mai bine în valoare spre folosul țărănimii, al întregului popor. Pentru cei peste 20.000 de mii de specialiști din agricultura țării noastre, care au condus neabătute cu un veac în urmă pentru a transpune în viață cuceririle științei agricole, cunoașterea pasiunii însușite de către un muncitor Ion Ionescu de la Brad și ceilalți înaintași ai științei agricole românești constituie un îndemn mobilizator de a-și consacra întreaga energie înfloririi agriculturii socialiste.

Comemorarea unuia dintre cei mai mari agronomi pe care i-a dat țara noastră, a omului care a militat neobosit pentru înflorirea agriculturii românești și ridicarea țărănimii constituie un prilej de înaintași pentru toți cei care au continuat și dus mai departe această luptă. Producțiile care se obțin în prezent în gospodăriile de stat și cooperativele agricole, în cadrul cărora s-a creat un larg cîmp de aplicare a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii înaintate, nu puteau fi întreprinse de înaintașii noștri. Reșursele de care dispune agricultura țării noastre sînt puse tot mai bine în valoare spre folosul țărănimii, al întregului popor. Pentru cei peste 20.000 de mii de specialiști din agricultura țării noastre, care au condus neabătute cu un veac în urmă pentru a transpune în viață cuceririle științei agricole, cunoașterea pasiunii însușite de către un muncitor Ion Ionescu de la Brad și ceilalți înaintași ai științei agricole românești constituie un îndemn mobilizator de a-și consacra întreaga energie înfloririi agriculturii socialiste.

TELEVIZIUNE

- 18.00 — Emisiune pentru copii și tineretul școlar: „Albă ca Zăpada și cei 7 pitici... magnifici”, — spectacol prezentat în cadrul programului de vacanță de cercul de teatru al Palatului pionierilor din București.
- 19.00 — Publicitate.
- 19.00 — Jurnalul de seară.
- 19.20 — Buletinul meteorologic.
- 19.23 — Șah.
- 19.45 — Televiziune economică: Ce ne-am propus pentru anul n.
- 20.05 — Cronica discului. Prezentat: Grigore Constantinescu.
- 20.25 — Cabinet medical T.V.: Rahitismul la copii și prevenirea lui. Măsurii profilactice pentru sezonul rece. Vorbește conf. dr. Răzvan Prisacariu.
- 20.45 — Diversiament muzical cu. Puica Igiroseanu.
- 21.00 — Casa noastră: film realizat de Studioul de televiziune București.
- 21.30 — Seară de operă la Iași.
- 22.40 — Jurnalul de noapte.
- 22.50 — Închiderea emisiunii.

Cunosc bine viața și comportarea tinerilor din școlile noastre de azi. În cadrul multor lor preocupări prietenia pe băncile școlii devine mai plină de conținut și se bazează pe o sferă mai largă de interes. Pe toți cei care cîntau în orchestra simfonică a școlii sînt înfrînt prietenii necesarii, participînd cu regularitate la concerte, pe alții — colegii necesarii la Institutul politehnic sau participînd la competițiile sportive de performanță etc. Recent într-o școală doi prieteni, după timp îndelungat de studii și cercetări locale, au experimentat o rachetă în miniatură construită de ei, care și-a luat zborul, în uimirea și bucuria colegilor.

Mediul nostru social, în condițiile cărora se desfășoară viața, are o influență pozitivă uriașă asupra conținutului educației tinerii generații, fiindcă ei asigură posibilități excepționale pentru o dezvoltare și o educație cu adevărat multilaterală, pentru o cultivare completă a capacităților creatoare și a talenților fiecărui copil, fiecărui tînăr.

SPORT

Pe curind mondialele de handbal masculin

Aseară, la Floreasca: ROMANIA — JAPONIA 34-9

Intre gaterii de baza ai echipei noastre se afla si Gruia, Iata-l, in plin efort, in meciul de aseara cu Japonia

Zile numarate nu mai despart de inceputul primei mari confruntari sportive a noului an — campionatul mondial de handbal masculin. După cum se știe, garda celei mai mari competiții este Suedia, țară cu veche tradiție în handbal, fostă de două ori campioană a lumii.

Turneul final al campionatului — aflat acum la a șasea ediție — va reuni 16 formații, dintre care 14 calificate în urma unor meciuri precalificate (Suedia, ca țară organizatoare, și România, deținătoare a titlului), sunt admise din oficiu. Împărțite pe grupe astfel: A — Suedia, Iugoslavia, Polonia, Elveția; B — R.F. Germană, Ungaria, Norvegia, Japonia; C — România, R.D. Germană, U.R.S.S., Canada (sau Islanda); D — Cehoslovacia, Danemarca, Franța, Tunisia — cele 16 echipe vor susține mai întâi câte trei partide, primele două clasate în fiecare grupă urmând să continue disputa pentru ocuparea locurilor fruntase ale clasamentului. Cea ce dă campionatul din Suedia o notă aparte este faptul că titlul suprem e vizat acum de numeroase echipe. Fără îndoială, odată dintre formațiile prezente în Suedia are teoretic șansa să ocupe primul loc. Majoritatea zărilor sportive, precum și alți specialiști (antrenori, arbitri etc.) apreciază însă că — pe baza rezultatelor obținute în ultimii ani, ca și a formei ce au dovedit-o în perioada pregătitoare pentru aceste „mondiale” — cele mai mari șanse la titlu le au România, Suedia, R. D. Germană, Cehoslovacia, U.R.S.S. Din această înțuire a favoritelor rezultă că grupa cea mai echilibrată, ce va prilejiul desigur meciuri de mare luptă este grupa C. Aceasta este, de altfel, și motivul pentru care organizatorii au programat chiar în capitala țării, la Stockholm, partidele noastre cu R. D. Germană — la 12 ianuarie și cu U.R.S.S. — la 15 ianuarie. Meciul România-Canada (Islanda) are loc la 13 ianuarie, la Bötlinge.

Din istoricul celor cinci ediții ale „mondialelor” reținem: în 1938, la Berlin, au participat 4 echipe, care s-au aliniat ca în România, Germania, Austria, Suedia, Danemarca; în 1946, în Suedia, campionatul a revenit țării gazdă, care, în finală, a învins R. F. Germană cu 17-14. Suedia a repetat marea performanță și la ediția următoare (1958, în R.D. Germană) când în meciul decisiv a înțuit Cehoslovacia cu 22-12. De ediția din 1958 este legată și prima participare la „mondiale” a handbaliștilor noștri. Din 16 formații, România a ocupat atunci un loc... superstitios — 13. Se pare însă că această cifră „nenorocoasă” a fost de bun augur pentru handbalul nostru, căci la următorul campionat mondial (1961, în R.F. Germană), România a cucerit supremăcia mondială după o finală electrizantă,

ce a necesitat prelungiri, cu Cehoslovacia, una din vechile pretendențe la titlu: 4-4 în prima repriză, 7-7 la încheierea celei de-a doua și, în sfârșit, 9-8 pentru România, la capătul a 80 de minute de joc pasionant. Lansată, echipa României a repetat excelentul succes în 1964 (în Cehoslovacia), fiindcă România-Suedia, disputată la Praga, a însemnat nu numai egalizarea de către echipa noastră a recordului Suediei, care câștigase titlul de două ori consecutiv, ci și stabilirea unui alt record, al eficacității: s-au înscris în total 47 de goluri (scor 25-22 pentru România).

„Brazilienii n-au reușit «marele eveniment» la fotbal — al treilea titlu mondial consecutiv; vor reuși românii la handbal”. Intrebarea, lansată de o scrisoare de mare cotidenă de sport din lumea întreagă, a fost „recepționată” și... de cei vizati direct. Handbaliștii noștri sunt directi să-și apere titlul și, din cîte știm informai, s-au pregătit cu seriozitate cuvenită. Pregătirile lor s-au încheiat aseară în sala Floreasca, o dată cu meciul oficial cu reprezentativa Japoniei, câștigat în drum spre Suedia. Jucul n-a pus probleme speciale echipei române; de altfel scorul final (34-9), ca și evoluția lui, sînt edificatoare. Era de așteptat însă, ca, în această partidă de „rămas bun”, handbaliștii noștri să fi arătat specialiilor și telespectatorilor ceva mai mult din posibilitățile, din cunoștințele care le-au consacrat în lume. Să sperăm că o vor face — cu succes deplin — la „mondiale”.

Vineri dimineața lotul nostru pleacă spre Stockholm. Duminică, cu ocazia unei scurte escală în R. F. G., urmează să întănească la Rheinhafen formația locală T.U.S.

Știri de ultim moment, primite din partea organizatorilor, vin să confirme interesul crescînd față de „mondialele” de handbal. Peste 100 de zăriști din lumea întreagă și-au anunțat sosirea la competiție. Prin radio și televiziune, întrecerile vor putea fi urmărite, transmise direct, în marea majoritate a țărilor europene (inclusiv în România), precum și în țări de pe alte continente. Primele echipe sînt așteptate să sosescă sîmbătă și duminică.

Dorind ca șederea în Suedia să fie cît mai plăcută, gazdele și-au prevenit oaspeții să nu omită... Imbrăcămintea groasă, intrucît în țările nordice luna ianuarie își confirmă cu prisosință numele de „Gerar”. „În zona de mijloc a Suediei — ni se anunță — temperatura în ianuarie se menține zilnic în jur de 10-15° sub zero, iar în nord coboară la minus 30°”. Meteorologii suedezi speră însă că iarna polară își va amîna sosirea pentru luna februarie.

I. DUMITRIU

Cronica zilei

PRIMIRE LA MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Marți, 3 ianuarie 1967, adjunctul ministrului afacerilor externe, George Macoveșcu, a primit în audiență pe Eliezer Doron, în legătură cu aproprata prezentare a scrisorilor de acreditare ca trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Izraelului în Republica Socialistă România.

RECEPȚIE ÎN CINTEA OASPTELOR VIETNAMEZE

Ambasadorul Republicii Democrate Vietnam la București, Hoang Tu, a oferit marți după-amiază o recepție în cinstea delegației Uniunii Femeilor pentru Eliberare din Vietnamul de sud, care face o vizită în țara noastră. Au participat Suzana Gădea, președinta Consiliului național al femeilor, C. Paraschivescu-Băla-

ceanu, vicepreședinte al Comitetului Național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez, Sanda Răngheț, secretar al Comitetului național pentru apărarea păcii, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, zăriști români și corespondenți ai presei străine. Printre invitați se aflau, de asemenea, șefii misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

Marți a plecat în Elveția delegația Uniunii Asociațiilor Studenților din România, compusă din Romulus Bena, șef al Comisiei internaționale a U.A.S.R., și Aurel Ghibuțiu, reprezentant U.A.S.R. la U.I.S., care vor participa între 5-8 ianuarie, la Zürich, la cea de-a VII-a Întîlnire europeană a organizațiilor naționale studențești.

(Agerpres)

Premiile concursului „Vasile Alecsandri”

La concursul „Vasile Alecsandri” pentru piese într-un act, piese de teatru de păpuși și de teatru scolar — ediția 1966, organizat de Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă, au fost acordate următoarele premii și mențiuni: Premiul I piesei „Lancu la Halmagiu” de Paul Everac, premiul al II-lea pieselor „Lăntie și portocală” de Ștefan Haralamb și „A doua moarte” de Valentin Munteanu, premiul al III-lea pieselor „Capul Brincovenilor” de Mihai Georgescu și „Unde-s marile iubiri?” de Silvia Andreescu; Mențiuni: „Mănești”, și mențiuni pieselor „Necunoscutul” de Constanța Marin, „Inamicii” de Dumitru Solomon și „O apărare ciudată” de Ionel Hristea.

Premiul I pentru piese de teatru școlar n-a fost acordat. Premiul al

II-lea a fost atribuit piesei „Călătoria peste trei mări” de Dumitru Stancu, premiul al III-lea piesei „Cul îl este ițică la urma” de Alecu Popovici, iar mențiuni pieselor: „Taina campionatului” de Constantin Teodor și Erica Petrusca, „Muschetarii și sulzele” de Traian Lăescu și „Aclunea F. D.” de Alexandru Adrian.

Premiul I pentru piese de teatru de păpuși a fost acordat piesei „O letășă caută un cîntec” de Alecu Popovici, premiul al II-lea piesei și „Orele lui Mihai” de Xenia Roman, premiul al III-lea piesei „Pana albă — distridul” de Margareta Diaconu și Petrina Petre, mențiune piesei „Anul vechi a plecat, bine-ai venit An Nou” de Viniciu Galția.

(Agerpres)

ÎN LABORATOARELE „TIMPULUI PROBABIL”

(Urmare din pag. 1)

Întreaga emisferă nordică. Prin același circuit emite și Institutul de aerodinamică și aerospațial, zona mai apropiate sau mai departate. Un alt mijloc perfecționat și telespectatorilor ceva mai mult din posibilitățile, din cunoștințele care le-au consacrat în lume. Să sperăm că o vor face — cu succes deplin — la „mondiale”.

Vineri dimineața lotul nostru pleacă spre Stockholm. Duminică, cu ocazia unei scurte escală în R. F. G., urmează să întănească la Rheinhafen formația locală T.U.S.

Știri de ultim moment, primite din partea organizatorilor, vin să confirme interesul crescînd față de „mondialele” de handbal. Peste 100 de zăriști din lumea întreagă și-au anunțat sosirea la competiție. Prin radio și televiziune, întrecerile vor putea fi urmărite, transmise direct, în marea majoritate a țărilor europene (inclusiv în România), precum și în țări de pe alte continente. Primele echipe sînt așteptate să sosescă sîmbătă și duminică.

Dorind ca șederea în Suedia să fie cît mai plăcută, gazdele și-au prevenit oaspeții să nu omită... Imbrăcămintea groasă, intrucît în țările nordice luna ianuarie își confirmă cu prisosință numele de „Gerar”. „În zona de mijloc a Suediei — ni se anunță — temperatura în ianuarie se menține zilnic în jur de 10-15° sub zero, iar în nord coboară la minus 30°”. Meteorologii suedezi speră însă că iarna polară își va amîna sosirea pentru luna februarie.

I. DUMITRIU

gădule, printr-un sistem de unde scurte reflectate, stabilitatea razei de vizibilitate orizontală), și, înălțând amplitudinile de aviație, menționăm că în anul acesta se vor instala — la începutul perioadei de aerodromul Băneasa, apoi și pe alte aeroporturi din țară — stații de observație la capătul pistelor de decolare și aterizare, menite să sporească precizia datelor meteorologice mai ales în determinarea condițiilor de ceață și vînt.

La recenta expoziție de stații meteorologice automate de la Geneva s-a bucurat de aprecieri favorabile din partea specialiștilor din întreaga lume stația realizată de un colectiv de cercetători români condus de inginerul Florin Patrîchi. Asamblarea „robotului meteorologic” — un sistem în care această metodică sinteză este aplicată cu ajutorul calculatoarelor electronice CIT 500 de la Institutul de Fizică Atomică. Mai merită să fie amintită și largă de servituri regionale cu analize și prognoze meteorologice: se pun în funcțiune centre hidrometeorologice la Cluj și Timișoara, urmînd să se construiască în ani următori și la Constanța, Iași, Sibiu.

ani o metodică adaptată la condițiile țării noastre, care permite elaborarea de hărți probabile numerice pe principiile dinamicii atmosferice. Complicata critică pe care le necesită această metodică sinteză este aplicată cu ajutorul calculatoarelor electronice CIT 500 de la Institutul de Fizică Atomică. Mai merită să fie amintită și largă de servituri regionale cu analize și prognoze meteorologice: se pun în funcțiune centre hidrometeorologice la Cluj și Timișoara, urmînd să se construiască în ani următori și la Constanța, Iași, Sibiu.

Insemnări de călătorie

Ing. Constantin TEODORESCU

În parcul Bandoola din inima Rangoonului, un obelisc alb înfruntă alabastru neversibil al cerului. Pe fundalul circular al monumentului, o inscripție în birmană consemnează lapidat: „Duminică, în al nouălea apus din luna Pyatka a anului una mie trei sute nouă (4 ianuarie 1948). Birmania, țara noastră, și-a dobîndit deplină suveranitate și independență ca uniune de republici”. Contrastul cu simplitatea inscripției — fragment din „Declarația” oficială care a marcat anul evenimentului — aniversarea zilei independenței prilejuită o explozie de entuziasm și o manifestare exuberantă a mîndriei naționale. Rangoonul, care în zilele obișnuite nu-și desminte cu nimic numele (în limba birmană „Rangoon” înseamnă „orașul păcii”) e cuprins de astă dată de o efervescență înăunșă peste zi și noaptea, pe toate străzile și în toate casele. Încă înainte de a se termina ziua, coloanele țării sînt de hîrbit, femei și copii parcurg străzile orașului, redînd simbolic marșul istoric din anul 1938 al muncitorilor petroliferi, care protestau împotriva măsurilor represive adoptate de conducerea britanică a societății B.O.C. față de muncitorii birmani. Coloanele trec pe lângă locuri care evocă litur sau evenimente din anii îndelungate de luptă pentru independența națională. Din 1885, data colonizării integrale a Birmaniei de către englezi, și pînă în 1948, anul independenței, istoria țării a fost istoria luptei continue pentru libertate națională și pentru dreptate socială.

În parcul Royal, în jurul unei stătuete care răchete-lunecă simbolizează progresul, pe zeci și zeci de estrade, în pavilion multicolore, stănduri cu exponate, deluștești file din trecutul și prezentul Birmaniei și aspecte inedite de viață. Ca pe o pelliculă mozaic se succed tradiții și îndelungate seculare, episoade dintr-o istorie frîmțită, realizări de pe lângă locuri care evocă litur sau evenimente din anii îndelungate de luptă pentru independența națională și pentru dreptate socială.

În parcul Royal, în jurul unei stătuete care răchete-lunecă simbolizează progresul, pe zeci și zeci de estrade, în pavilion multicolore, stănduri cu exponate, deluștești file din trecutul și prezentul Birmaniei și aspecte inedite de viață. Ca pe o pelliculă mozaic se succed tradiții și îndelungate seculare, episoade dintr-o istorie frîmțită, realizări de pe lângă locuri care evocă litur sau evenimente din anii îndelungate de luptă pentru independența națională și pentru dreptate socială.

În parcul Royal, în jurul unei stătuete care răchete-lunecă simbolizează progresul, pe zeci și zeci de estrade, în pavilion multicolore, stănduri cu exponate, deluștești file din trecutul și prezentul Birmaniei și aspecte inedite de viață. Ca pe o pelliculă mozaic se succed tradiții și îndelungate seculare, episoade dintr-o istorie frîmțită, realizări de pe lângă locuri care evocă litur sau evenimente din anii îndelungate de luptă pentru independența națională și pentru dreptate socială.

Solidaritate deplină cu lupta eroică a poporului vietnamez

Miringul femeilor din Capitală

Marți după-amiază a avut loc, în sala Excelsior din Capitală, un miting de solidaritate cu lupta eroică a poporului vietnamez, împotriva agresiunii americane, organizat de Comitetul orșenesc București al femeilor. Numeroase femei din întreprinderile și instituțiile bucureștene, studențe aflate în sală, au salutat cu căldură prezenta la miting a delegației Uniunii Femeilor pentru Eliberare din Vietnamul de sud, care ne vizitează țara și în același timp au făcut o puternică manifestare de protest împotriva agresiunii americane.

Mitingul a fost deschis de Aneta Spornic, președinta comitetului orșenesc al femeilor. A luat apoi cuvîntul muncitoarea Georgeta Negrea, de la Fabrica de confecții și tricotate București, care a spus: „Știm cu toții că poporul vietnamez apără o cauză dreaptă, iar lupta sa împotriva agresiunii americane va fi încununată de victorie. Strîns unite în jurul Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud — unicul reprezentant legitim al populației din Vietnamul de sud — forțele patriotice dețin astăzi controlul asupra a patru cincimi din teritoriul țării și au mers inițiativa în operațiunile militare. Fără ședea acest prilej pentru ca, în numele celor 12.000 de oameni ai muncii din întreprinderile noastre, să încredințăm pe oaspetele noastre de căldă simpatie și de solidaritate frățească pe care le

nutrim față de poporul prieten vietnamez”.

În cuvîntul său, muncitoarea Aneta Ioan, de la întreprinderea „Muntenia”, a spus printre altele: „Vă vorbesc o mamă care a crescut 9 copii. I-am crescut în condițiile noi de viață ale României socialiste. Vă vorbesc în același timp ca o femeie care am cunoscut foarte bine ce înseamnă războiul și consecințele sale. Iată de ce noi, ca mame și soții, ne manifestăm deplină solidaritate cu lupta poporului vietnamez, a eroicilor sale femei, soții și mame, care își jertfesc viața, luptînd împotriva imperialismului american agresor, pentru viitorul copiilor poporului vietnamez, pentru ca ei să nu mai cunoască nici o dată nedreptățile sociale și ororile războiului. Sintem siguri că pe pămîntul atît de încercat al acestui popor viteaz victoria va triumfa, iar libertatea va înflori nestîngherită”.

Studenta Sica Popescu, de la I.S.F., a spus în cuvîntul său: „Noi, studenții României socialiste, educați de partid în spiritul internaționalismului socialist, înțărăm categoric crimele agresorilor americani și cerem cu fermitate încetarea imediată, definitivă și necondiționată a bombardamentelor împotriva R. D. Vietnam — stat socialist independent și suveran — retragerea tuturor trupelor și armelor S.U.A. din Vietnamul de sud, aplicarea acordurilor de la Geneva, respectarea dreptului sacru și imprescriptibil al poporului vietnamez de a-și apăra viitorul, potrivit intereselor și aspirațiilor sale”.

În continuare a vorbit Zoe Dumitrescu-Busulenga, vicepreședintă a Consiliului național al femeilor, membră a Comitetului național de solidaritate cu lupta poporului vietnamez. „Îndelungată experiență a poporului român — a spus vorbitoarea — realitățile din zilele noastre le-au învățat că relații echitabile între state pot fi construite numai pe fundamentul unor principii ferme, a căror strictă respectare pe o arie cît mai vastă a globului favorizează dezvoltarea liberă și nestîngherită a fiecărui popor.

Noi, femeile din România, ne solidarizăm pe deplin cu lupta eroică a poporului vietnamez împotriva agresiunii americane. Sintem din toată inima poziții fermă a Partidului Comunist Român, declarațiile partidului și guvernului țării noastre, care au făcut cunoscută în repetate rânduri hotărîrea neștăruită a poporului român de

a accorda ajutor politic, moral și material poporului vietnamez pînă la victoria finală împotriva imperialismului american, care comit un act de barbară agresiune împotriva eroicului popor vietnamez”.

Primită cu aplauze puternice, a luat apoi cuvîntul Ma Thi Chu, conducătoarea delegației Uniunii Femeilor pentru Eliberare din Vietnamul de sud.

În numele acestei uniuni, al întregii populații din Vietnamul de sud, vorbitoarea a adresat mulțumiri sincere și profunde partidului, guvernului și întregului popor român pentru ajutorul dat poporului vietnamez în lupta împotriva agresiunii americane, pentru salvarea patriei.

După ce a vorbit despre lupta eroică dusă de poporul vietnamez pentru independență, democrație și pace — subliniind contribuția femeilor la succesele dobîndite pe tărîm economic, social-cultural și militar — vorbitoarea a spus: Sub steagul birurilor al Frontului Național de Eliberare, animat de o ură adîncă față de dușmanii, înșulșitei de un patriotism înflăcărat, de o abnegație fără egal, susținut de un spirit internaționalist puternic, poporul vietnamez are toate forțele morale și materiale pentru a zdrobi pe agresorii imperialiști americani și pe lăceșii lor. Sintem ferm convinși că victoria definitivă va aparține poporului nostru. Aceasta este toată încrederea de neștăruită a întregii omeniri progresiste.

Dacă S.U.A. doresc să scape de o înfrîngere rușinoasă, guvernul american trebuie să înceteze războiul de agresiune în Vietnam, să-și retragă trupele sale și ale sateliților din Vietnamul de sud, să înceteze definitiv și necondiționat bombardamentele asupra R. D. Vietnam, să recunoască Frontul Național de Eliberare ca unicul reprezentant legitim al poporului sud-vietnamez, să lase poporul nostru să-și rezolve treburile fără amestec străin.

În atmosfera entuziastă, plină de sentimente frățești a acestui miting — a spus în încheiere vorbitoarea — permîteți-ne ca în numele Uniunii Femeilor pentru Eliberare din Vietnamul de sud, al întregului popor din Vietnamul de sud, să exprimăm încă o dată mulțumirile noastre sincere și profunde partidului, guvernului, femeilor și poporului frate român.

(Agerpres)

Retrospectivă birmaneză

Deși bogată, alți în resurse minerale (petrol, gaze, tungsten, colțor, plumb argintier și pietre prețioase), cît și vegetale (caucuc, lemn de tek), istoria zbuciumată a Birmaniei, în special dominația colonială, nu i-a permis o industrializare la nivelul resurselor de care dispune. Datorită acestui fapt, Birmania a fost caracterizată multă vreme ca o țară ale cărei venituri

de spectacole este tabloul în care țărănul de pe ogoarele de orez dă mîna cu muncitorul din uzină, cu intelectualul, cu oștăul — toți trîndînd împreună pentru binele țării.

„Te miră poate intensitatea unei asemenea trăiri a zilei în care aniversăm independența — îmi spune un prieten birman — dar numai cine îi cunoaște prețul o poate înțelege. Au trecut prea multe peste noi și am plătit libertatea cu prea multă jertă”.

Deși bogată, alți în resurse minerale (petrol, gaze, tungsten, colțor, plumb argintier și pietre prețioase), cît și vegetale (caucuc, lemn de tek), istoria zbuciumată a Birmaniei, în special dominația colonială, nu i-a permis o industrializare la nivelul resurselor de care dispune. Datorită acestui fapt, Birmania a fost caracterizată multă vreme ca o țară ale cărei venituri

de spectacole este tabloul în care țărănul de pe ogoarele de orez dă mîna cu muncitorul din uzină, cu intelectualul, cu oștăul — toți trîndînd împreună pentru binele țării.

„Te miră poate intensitatea unei asemenea trăiri a zilei în care aniversăm independența — îmi spune un prieten birman — dar numai cine îi cunoaște prețul o poate înțelege. Au trecut prea multe peste noi și am plătit libertatea cu prea multă jertă”.

Deși bogată, alți în resurse minerale (petrol, gaze, tungsten, colțor, plumb argintier și pietre prețioase), cît și vegetale (caucuc, lemn de tek), istoria zbuciumată a Birmaniei, în special dominația colonială, nu i-a permis o industrializare la nivelul resurselor de care dispune. Datorită acestui fapt, Birmania a fost caracterizată multă vreme ca o țară ale cărei venituri

Pagoda de aur, podoaabă arhitecturală a Rangoonului

de spectacole este tabloul în care țărănul de pe ogoarele de orez dă mîna cu muncitorul din uzină, cu intelectualul, cu oștăul — toți trîndînd împreună pentru binele țării.

Am fost marior, în ultimii ani, la proiecte birmane, îndrăznețe, mai ales în ce privește dezvoltarea industriei petrolifere, unde am participat direct pe linia colaborării româno-birmane în acest domeniu. Succesele obținute pînă acum justifică încrederea cu care privești în viitor poporul birman. Principala preocupare în anii următori se îndreaptă spre industrializarea țării și deosebi către explorarea și exploatarea zăcămintelor de petrol — industria petroliferă fiind, de altfel, ramura cea mai importantă.

Între România și Birmania s-au statornicit relații de prietenie și colaborare, care se dezvoltă continuu în interesul ambelor popoare. În anii din urmă, cooperarea româno-birmană s-a intensificat cu precădere în domeniul economic. Schimbul de vizite oficiale, în contextul cărora se încheie și vizita în România făcută vîntă recentă de președintele Consiliului Revoluționar al Uniunii Birmane, generalul Ne Win, a dus o contribuție însemnată la dezvoltarea legăturilor de prietenie și colaborare dintre popoarele română și birmană.

EMULAȚIA LOCALĂ

(Urmare din pag. 1)

Mi se pare în orice caz mai util ca cetățenii unui oraș să fie înșulșiți de nobila ambianță de a-și dîchisi esiduu orașul și a-l păstra cît mai curat, de a avea un liceu cît mai bun și cadre de specialiști (medici, profesori, ingineri) cît mai temeinic legați de locul în care muncesc, decît să trăiască în indiferență și dezinteres, lăsînd totul pe seama reprezentanților organelor locale. Consider foarte folositor ca acest patriotism local să genereze inițiative, să declanșeze aspirații, să încerce suflarea oamenilor cu dorințe și pasul de cercetare, de organizare a vieții culturale, să demontrească spiritele leneșe, să vitrioleze inerția, autumulmiresc și să deschidă în permanență porți spre nou, spre mai frumos, spre mai mult specific local, spre cultivarea complexă a talențelor, a capacităților, a valorilor care, în ultimă instanță, nu sînt numai locale, ci ale țării întregi.

Există în țara noastră multe orașe care au fericec de a li se fi creat teatre, filarmonii, ansambluri profesionale, instituții de artă, reviste. Ce fac unii dintre cetățenii acestor orașe pentru teatrul lor, pentru artiștii care ar trebui să rămîna locați viața al lor, pentru școlile lor de artă, pentru revistele și zărele lor? Se mulțumesc oare să compare cu capitala și să conchidă inferioritatea manifestărilor locale? O asemenea comparație cu capitala și cu centrele similare trebuie să fie generată de ambiția perfecționării și să aibă drept rezultat galvanizarea tuturor energiilor și talențelor pentru a face să strălucească și mai mult potențialul local. Suma acestor ambiții și emulații nobile este înflăcărată generală a vieții sociale a țării, progresul multilateral al patriei.

Cu cîtă mîndrie își vorbesc băimăndii despre tradițiile școlii maramureșene de artă plastică și cît de bucuros ești să consiști (după ce ai vizitat expozițiile și atele-

rele unor artiști locali) că această mîndrie este îndreptățită. Dar cu cît regret pășești într-un oraș pe așezări universitare, unde, adesea, duminică, singur, „eveniment” care poliarizează atenția, făcînd ca orașul, cu multiplele lui instituții de artă, să pară gol și amorțit, este meciul echipei locale care joacă „acasă”. De parte de mine gîndul de a minimaliza spectacolul fotbalistic (mai ales dacă ar reuși să fie într-adevăr un spectacol), dar patriotismul local ni se pare în cazul acesta unilaterală candid.

Propunând reconsiderarea sensului noțiunii de patriotism local, este, cred, cazul să meditam și la implicațiile pozitive și la cele negative ale noțiunii. Ce se cere a fi reținut și cultivat sau ce trebuie repudiat nu se poate stabili prin articolele unui cod. Aici este vorba de legi nescrise, pe care le guvernează rațiunea, sentimentele și bu-nul simț, sentimentul vibrant al patriotismului socialist.

Mesaje si declaratii cu prilejul Anului Nou

BUDAPESTA ISTVAN DOBI:

MAX REIMANN:

Istvan Dobi, presedintele al R.P. Ungarie, a subliniat in cuvintarea rostita cu prilejul Anului Nou...

Intr-o declaratie facuta cu prilejul Anului Nou, primul secretar al C.C. al Partidului Comunist din Germania...

BAMAKO MODIBO KEITA:

In mesajul de Anul Nou, presedintele Republicii Mali, Modibo Keita...

BERLIN WALTER ULBRICHT:

In cuvintarea rostita cu prilejul Anului Nou, Walter Ulbricht, primul secretar al C.C. al P.S.U.G....

Scrisoarea lui U Thant adresata reprezentantului S.U.A. la O.N.U.

NEW YORK 3 (Agerpres). - Secretarul general al O.N.U., U Thant, a adresat la 31 decembrie o scrisoare reprezentantului permanent al S.U.A. la Natunile Unite...

Manevrele lui "Union Miniere"

Trusted financiar belgian "Societe Generale de Belgique" impreuna cu societatea britanica "Tanganyika Concession Ltd"...

astfel alcătuit în vederea instalării unui guvern cu autoritate, să aștepte neînțelegeri între numeroasele triburi...

Independența ciuntită

Vintul independenței naționale care a cuprins Africa a pus în gardă monopolurile străine...

ROMA Reuniune social-democrată

ROMA 3 (Agerpres). - La 4 ianuarie se deschide la Roma conferința unor lideri ai partidelor social-democrate vest-europene...

CONAKRY SEKU TURE:

"Întreaga omenire condamnă cu hotărâre războiul nedrept dus de Statele Unite în Vietnam și cere respectarea drepturilor suverane ale poporului vietnamez la libertate și unitate națională..."

"NHAN DAN": TACTICA "NEGOCIERILOR DE PACE" URMĂREȘTE INDUCEREA ÎN EROARE A OPINIEI PUBLICE

HANOI 3 (Agerpres). - Cotidianul nord-vietnamez "Nhan Dan" a publicat luni un articol referitor la recenta propunere a guvernului britanic privind convocarea unei conferințe de pace...

GUVERN ILEGAL - BANI FALȘI

Toți s-au petrecut ca într-un film polițist. Pe neașteptate, un numeros detașament al poliției din Frankfurt s-a făcut apariția pe aeroportul Rhein-Main și a con-

ducerea a fost inițiată la cerea autorităților britanice, care au arătat că bancoatele în cauză nu erau altceva decât...

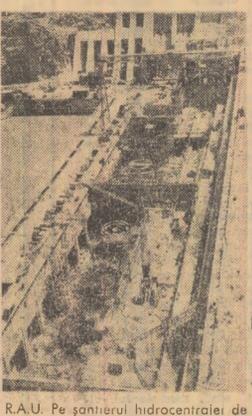
"Am venit să ridicăm banii pentru Rhodesia"

Deocamdată, la cerea guvernului englez, autoritățile vest-germane au dispus sechestrarea înregulului stoc de bilete de bancă.

concernului începuseră să acționeze în vederea anihilării acestei măsuri. Refuzul lui "Union Miniere" de a muta sediul la Kinshasa pentru ca guvernul congolez să-i poată controla activitatea...

A 15-A VICTIMĂ: JACK RUBY

DALLAS 3 (Agerpres). - Marți, la numai câteva ore după ce a făcut o declarație, înregistrată pe bandă de magnetofon, în care afirmă că nu a făcut parte din nici o conspirație în momentul în care l-a ucis pe Lee Harvey Oswald...

R.A.U. Pe șantierul hidrocentralei de la Assuan

ECRAN

CARTEA LUI MANCHES-TER

Redăm, telegrafic, ultimele știri în legătură cu cartea lui William Manchester "Moartea unui președinte". Este știut că încă înainte de apariție ea a dat naștere unei aprinse dezbateri din cauza unor pasaje, a căror publicare ar fi de natură - spun cei inițiați - să prejudicieze raporturile dintre familia Kennedy și președintele Johnson.

Manuscrisul integral se găsește în mînile unor așa-numiți "editori-pirați", printre care o casă de editură din Taiwan. Revista "Stern" (Hamburg) intenționează s-o publice, fără modificări și fără suprimări.

AL 20-LEA COPIL

Sub numele de miss Dangle de Ky, soția lui Ky, premiera marionetă de la Saigon, a plecat într-o călătorie la Tokio. La coborârea din avion consoarta lui Ky a arătat că intenționează să-și facă o operație de mărire a ochilor la un institut de chirurgie estetică din Japonia.

OCHII MARI

Sub numele de miss Dangle de Ky, soția lui Ky, premiera marionetă de la Saigon, a plecat într-o călătorie la Tokio. La coborârea din avion consoarta lui Ky a arătat că intenționează să-și facă o operație de mărire a ochilor la un institut de chirurgie estetică din Japonia.

NOI BOMBARDAMENTE ASUPRA TERITORIULUI R. D. VIETNAM

HANOI 3 (Agerpres). - La 2 ianuarie aviația americană a bombardat numeroase obiective economice de pe teritoriul R. D. Vietnam. A fost bombardată, de asemenea, periferia orașului Hai Phong...

TOKIO PROGRAMUL PARTIDULUI SOCIALIST PE 1967

TOKIO 3 (Agerpres). - Partidul Socialist din Japonia (unul dintre cele mai puternice partide de opoziție din țară) a publicat, cu prilejul Anului Nou, programul său pe 1967 în care arată că va lupta pentru lichidarea tratatului militar japoano-american...

VARSOVIA

La invitația guvernului R.P. Polone, la Varșovia a sosit marți într-o vizită oficială Jens Otto Krag, primul ministru de externe al Danemarcei.

PEKIN

Cu prilejul încheierii turneului întreprins în R.P. Chineză de către Republica Socialistă Română, în saloanele ambasadei române din Pekin a fost oferit un cecetel de însărcinată cu afaceri ad-interim, Iorgu Istrate.

ATENA

Presă greacă de marți a publicat rezultatele alegerilor care au avut loc duminică pentru posturile de președinți și consilieri municipale și de membri ai comitetelor consiliilor municipale.

MOSCOVA

Agencia TASS anunță că Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., va face o vizită oficială în Italia la invitația președintelui Giuseppe Saragat.

VARSOVIA

La invitația guvernului R.P. Polone, la Varșovia a sosit marți într-o vizită oficială Jens Otto Krag, primul ministru de externe al Danemarcei.

PEKIN

Cu prilejul încheierii turneului întreprins în R.P. Chineză de către Republica Socialistă Română, în saloanele ambasadei române din Pekin a fost oferit un cecetel de însărcinată cu afaceri ad-interim, Iorgu Istrate.

ATENA

Presă greacă de marți a publicat rezultatele alegerilor care au avut loc duminică pentru posturile de președinți și consilieri municipale și de membri ai comitetelor consiliilor municipale.

MOSCOVA

Agencia TASS anunță că Nikolai Podgornii, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., va face o vizită oficială în Italia la invitația președintelui Giuseppe Saragat.